

București
1 iunie 2020

Ediția I
mai 2020

COPILĂRIA ESTE BUCURIA

Concurs Spune-mi o poveste pentru suflet

Spune-mi o poveste pentru suflet vă invită – în fiecare lună – la un concurs cu premii de suflet. Acesta se adresează copiilor cu vârsta cuprinsă între 5 și 12 ani și are două secțiuni: arte plastice și literatură.

Spune-mi o poveste pentru suflet este un proiect coordonat de **Ioana Revnic** și are ca scop educația caracterială prin intermediul poveștilor.

Din 2018 până în prezent, povestitorii SOPS au fost susținut mai mult de 200 de ateliere de citit pentru copii, inclusiv online.

Tema primei ediții a concursului a fost propusă de Veronica Iani.

Veronica Iani este scriitoare și ilustratoare de cărți pentru copii. Până în prezent a publicat cărțile:

Așteptându-l pe Bebe – carte de colorat

Colecția „Fiecare viață este un dar”:

Bebe. O poveste din burtică

Ioana. O poveste despre sindromul Down

Tudor. O poveste despre adopție

Copilăria. O poveste despre copilărie

Leo. O poveste despre prietenie

O parte dintre ele sunt traduse în limba engleză:

Baby. My Story from inside Mummy's Tummy

Joanna. A Story of Love

Tony. Tony. A Story about Adoption

A realizat desenele la cărțile:

Fizica pentru copii, de Cristi Belgun

Toghether we march, de Emily Hawkins and Emily Prest

veronicastories.com

facebook.com/veronica.iani

COPILĂRIA ESTE BUCURIA

Concurs Spune-mi o poveste pentru suflet

ediția I, mai 2020

TEMA

ARTE PLASTICE:

Ilustrați următorul paragraf din cartea *Copilăria. O poveste despre bucurie* a autoarei Veronica Iani:

Copilăria nu a dispărut și nici nu are cum să dispară. Ea este un izvor nesecat cu apă vie prin care cunoaștem BUCURIA și DRAGOSTEA. Copilăria ne-a dăruit-o Dumnezeu pentru a putea înțelege că El ne iubește și ne ocrotește. Dar și pentru a învăța, la rândul nostru, să iubim și să ocrotim.

LITERATURĂ:

Scrieți o scrisoare adresată unui prieten real sau imaginar în care să răspundeți la întrebarea *Ce s-ar întâmpla dacă ar dispărea copilăria?*

PREȘEDINTE DE ONOARE AL JURIULUI:

Christian Crăciun

JURIUL SECȚIUNII DE ARTE PLASTICE:

Veronica Iani

Bogdan Dragomir

JURIUL SECȚIUNII DE LITERATURĂ:

prof. Oana Petrovici (7-9 ani)

prof. Ioana Revnic (7-9 ani)

prof. Mădălina Andreescu (10-12 ani)

prof. Cristina Cergan (10-12 ani)

Premiile s-au acordat pe 1 iunie 2020.

Premiul special la secțiunea literară a fost acordat de către scriitorul Christian Crăciun.

Scriitoarea și ilustratoarea Veronica Iani a acordat premiul special al secțiunii de arte plastice.

Dragii mei,

*Îngăduiți-mi să vă spun astfel, pentru că am vârsta bunicii-
lor voștri.*

*Ca să răspund și eu la întrebarea – temă vă spun că un filosof
bătrân (toți filosofii sunt bătrâni, oare de ce?) își închipuia că
ar fi mai bine să ne naștem bătrâni și să întinerim an după
an, pentru a dispărea copii.*

*Exact ce spune și poezia pe care v-o dăruiesc la sfârșitul aces-
tor rânduri. De ce? Pentru că astfel n-ai mai putea pierde copi-
lăria. Care, vă spun un secret, se pierde prin uitare. Când uiți
să fii copil, intri în automatismul fiecărei zile de matur, cum
spune una dintre câștigătoare, atunci deja ai murit. O spune și
unul din marii copii ai artei lumii, sculptorul Brâncuși: „Când
ai încetat să fii copil, ai murit de mult”. Iar a fi copil înseamnă
înainte de toate a te juca.*

Jucați-vă cât puteți de mult!

*Să vă spun un secret: v-ați întrebat cred de multe ori de ce tre-
buie să citiți poezii și romane și cine sunt oamenii ăia ciudați
care, în loc să facă și ei ceva „util”, se apucă să scrie o poe-
zie despre o gărgăriță sau o poveste cu doi copii care vorbesc
printr-un fir de pădărie ca prin telefonul mobil. Vă îndemn
să-i vedeți ca pe niște copii mari. Care în felul lor se joacă. Este*

*un mod de a-și păstra copilăria. De aceea citim cărțile unora
care au trăit cu sute și sute de ani în urmă. Ei s-au jucat atât
de profund, încât au devenit nemuritori. E și acesta un mo-
tiv, poate cel principal, să citiți cărți. Este un „medicament”,
o doctorie gingașă și dulce în paginile lor, care te ajută să-ți
păstrezi intactă capacitatea jocului.*

*Iată și poemul pe care vi-l promiteam, aparținând marii noas-
tre poete Ana Blandiana. „Ar trebui să ne naștem bătrâni,
Să venim înțelepți,/ Să fim în stare de-a hotărî soarta noastră
în lume,/Să știm din răscrucea primară ce drumuri pornesc/
Și iresponsabil să fie doar dorul de-a merge./Apoi să ne facem
mai tineri, mai tineri, mergând,/Maturi și puternici s-ajun-
gem la poarta creației,/Să trecem de ea și-n iubire intrând
adolescenți,/Să fim copii la nașterea fiilor noștri./Oricum ei ar
fi atunci mai bătrâni decât noi,/ Ne-ar învăța să vorbim, ne-ar
legăna să dormim,/Noi am dispărea tot mai mult, devenind
tot mai mici,/Cât bobul de strugure, cât bobul de mazăre, cât
bobul de grâu...” (Ar trebui)*

Vă doresc o copilărie lungă și frumoasă, de zugrăvit în poveste!

*Prof. Christian Crăciun
de 1 iunie 2020*

I-am întrebat de curând pe câțiva copii la ce se gândesc când aud cuvântul COPILĂRIE. Unii mi-au vorbit de jucării, alții de cărți, de prieteni și de flori. Iar o fetiță mi-a mărturisit că, pentru ea, copilăria înseamnă mama și iubirea din familie.

Când spun COPILĂRIE, eu mă gândesc întâi și-ntâi la povești. Mai ales la cele pe care tatăl meu mi le spunea înainte de culcare. Din acestea am aflat că poți să faci binele, orice ar fi.

Am redescoperit acest gând în multe dintre scrisorile voastre, dragi copii. Să nu-l uitați niciodată!

Să nu uitați, când veți crește, ceva ce ați scris mai toți: Copilăria nu are cum să dispară! Atâta vreme cât vor exista bună-tatea, nevinovăția, mirarea, curiozitatea, iertarea, bucuria, dragostea. Și credința că minunile sunt posibile.

La mulți ani minunați!

Ioana Revnic

Dragi copii,

Vă mulțumesc pentru participarea la concursul cu tema ”Copilăria este bucuria”.

Bucuria din desenele și textele trimise de voi este molipsitoare.

Aveți grijă de ea. Este o adevărată comoară din care vă veți hrăni sufletul întreaga viață. Dar nu doar sufletul vostru, ci și al celorlalți.

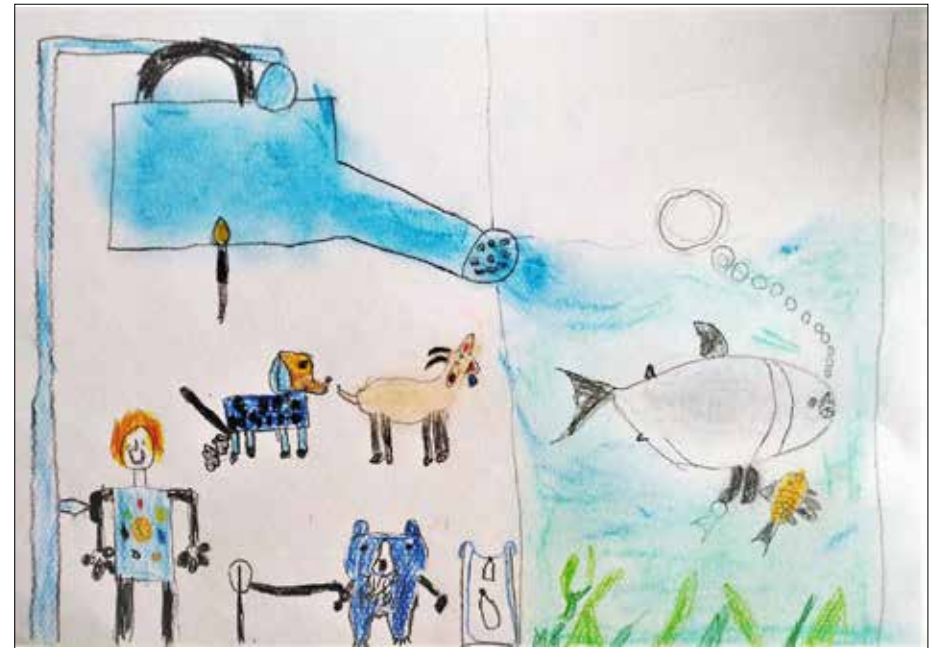
Fiți izvor de bucurie!

La mulți ani!

Veronica Iani

Premiul special la secțiunea ARTE PLASTICE

Frații Zina și Liviu Corîci

Lucrare câștigătoare la secțiunea ARTE PLASTICE, 5-7 ANI

Teodora Tanasaciuc, 5 ani

Mateia Ciobanu, 7 ani

Liviu Corîci, 6 ani

Andrei Dragomir, 5 ani

Sofia Giuclea, 5 ani

Teofana Mihăilescu, 5 ani

Mihail Mitrea, 7 ani

Ilinca Petru, 7 ani

David Rădeanu, 6 ani

Sofia Andreea Radu, 7 ani

Dimitrie Iancu Sava, „Îmbrățișare”

Damian Sologon, 6 ani

David Stroia, 7 ani

Bianca-Maria Tănăselea, 7 ani

Antonia Tartă, 7 ani

Elena Tofan, 6 ani

Lucrare câștigătoare la secțiunea ARTE PLASTICE, 8-10 ANI

Denis Astancăi, clasa a II-a, înv. Magelona Socea, Școala Gimnazială Borlești-Neamț

Lucrare câștigătoare la secțiunea ARTE PLASTICE, 8-10 ANI

Daria Grigoraș, 9 ani

Lucrare câștigătoare la secțiunea ARTE PLASTICE, 8-10 ANI

Mateea Oroviceanu, 10 ani

Lucrare câștigătoare la secțiunea ARTE PLASTICE, 8-10 ANI

Ștefania Pascu, 9 ani

Anita Beldi, 10 ani, Prietenii copilăriei

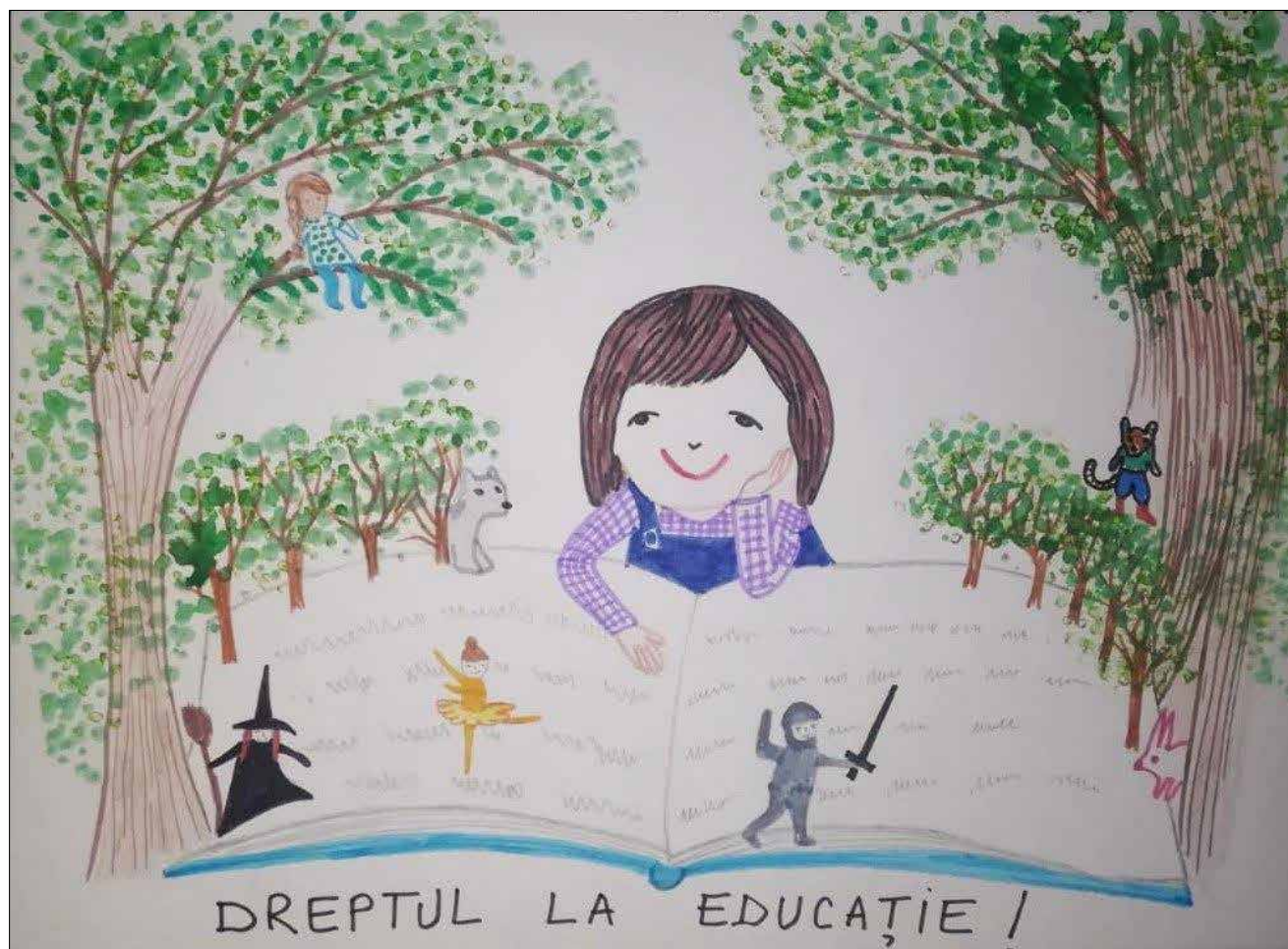
Delia Deleanu, 10 ani

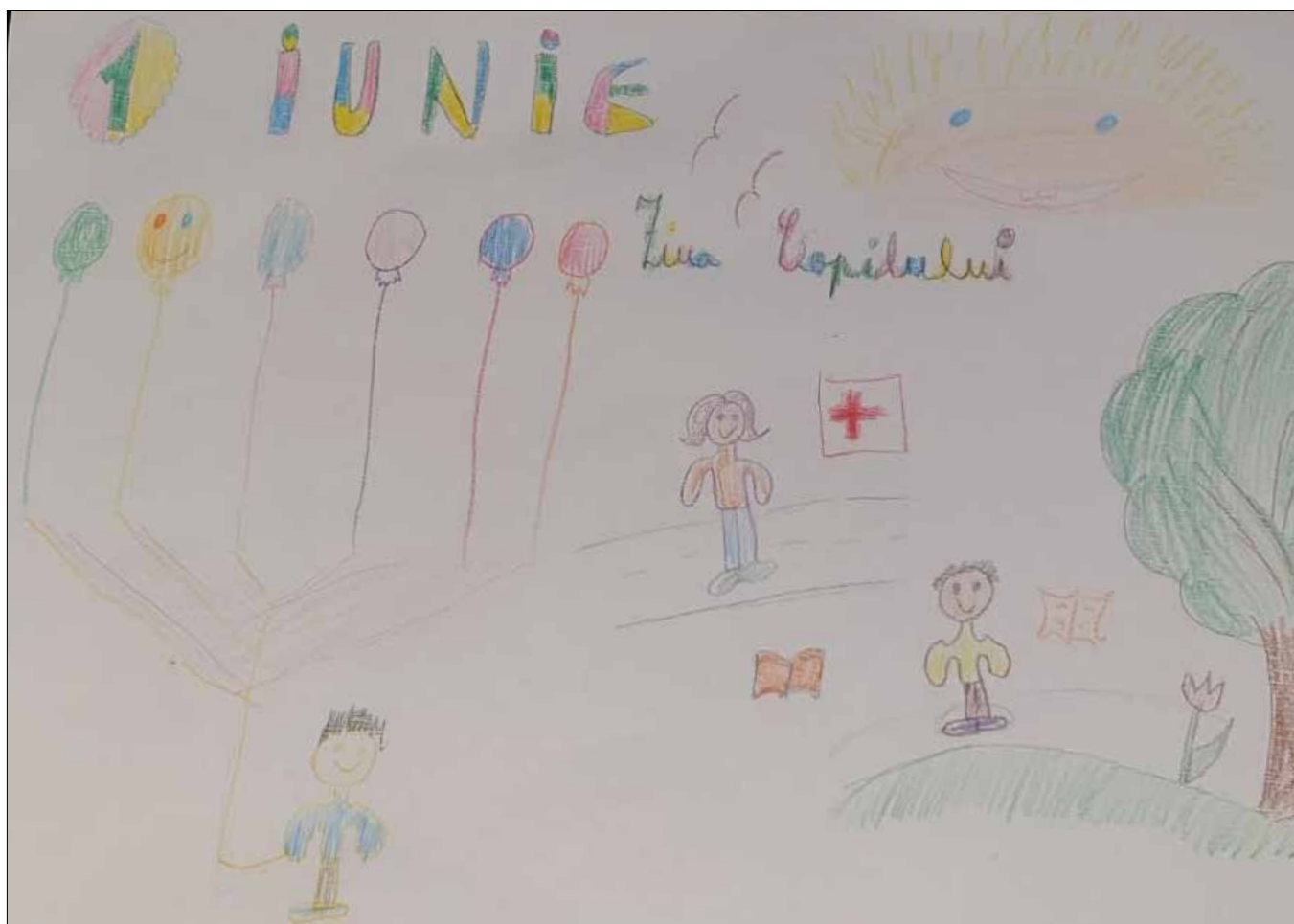
Ingrid Dorotan, 10 ani, Gândindu-mă la copilărie

Cristina Floriștean, 10 ani

Patrick Floriștean, 10 ani

Alex Gavrilean, 10 ani

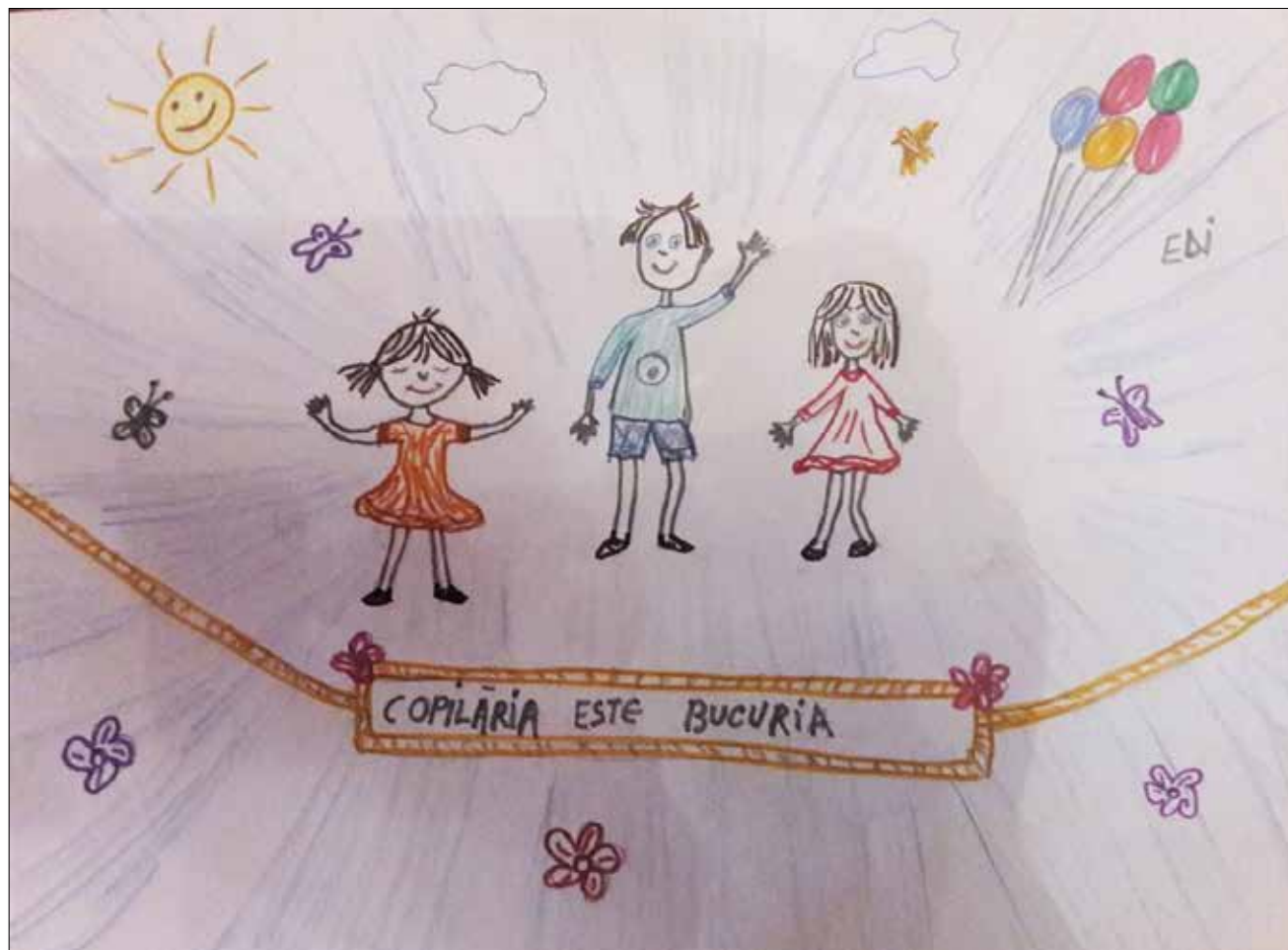
Ioana Gheață, 10 ani

Maria Gherghel, 10 ani

Eduard Agapie, clasa a II-a, înv. Magelona Socea, Școala Borlești-Neamț

Ștefana Teodora Amăriucăi, 8 ani

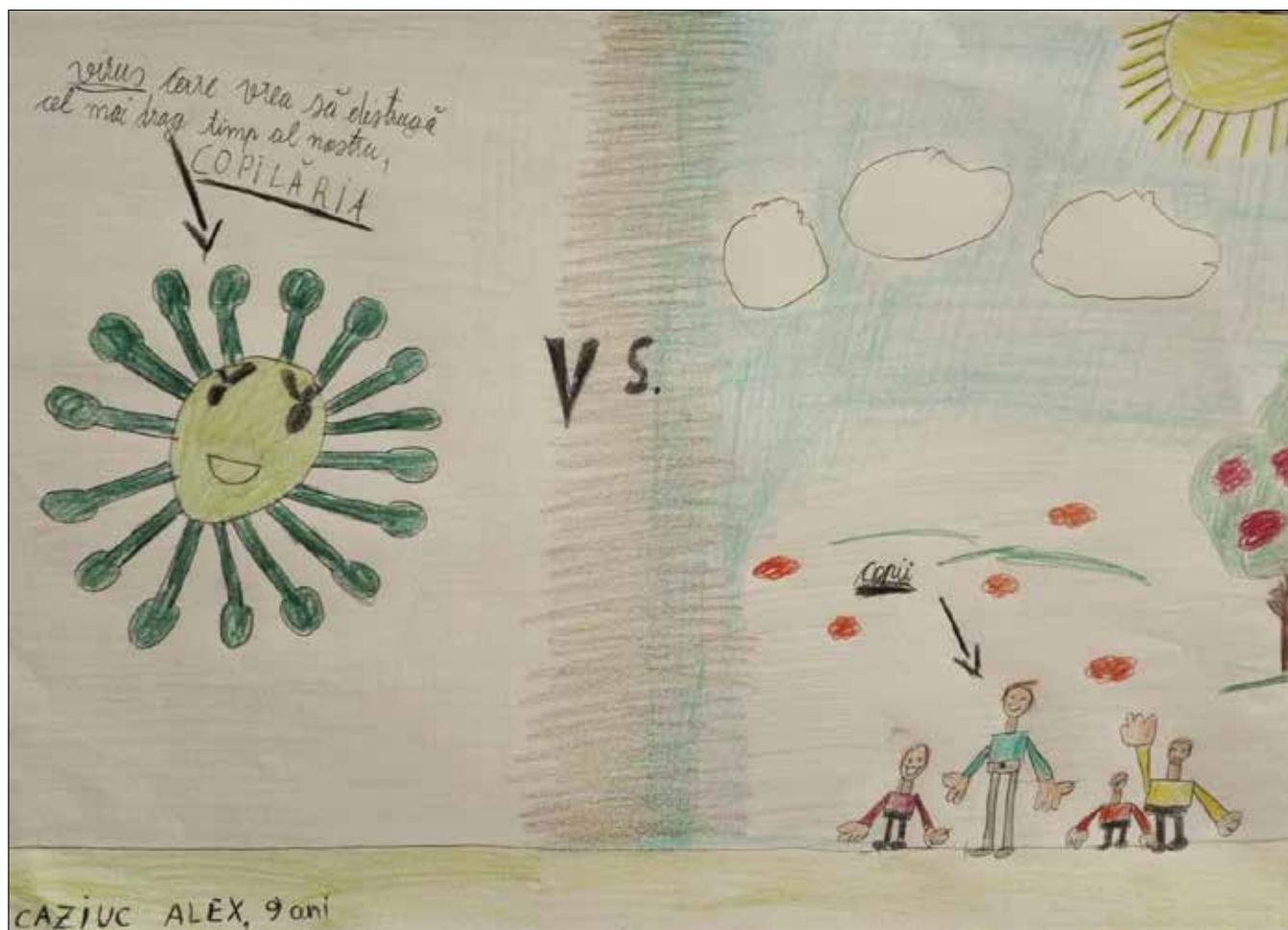
Anton Maia-Anastasia, 10 ani

Jessica Aostancioaiei, 8 ani

Alessandro Caziuc, 9 ani

Miruna Dușa, 10 ani

Anastasia Ostaciuc, 10 ani

Paula Persic, 10 ani

David Balaci, 8 ani

Andrei Barbu, 9 ani

Camelia Savu, 10 ani

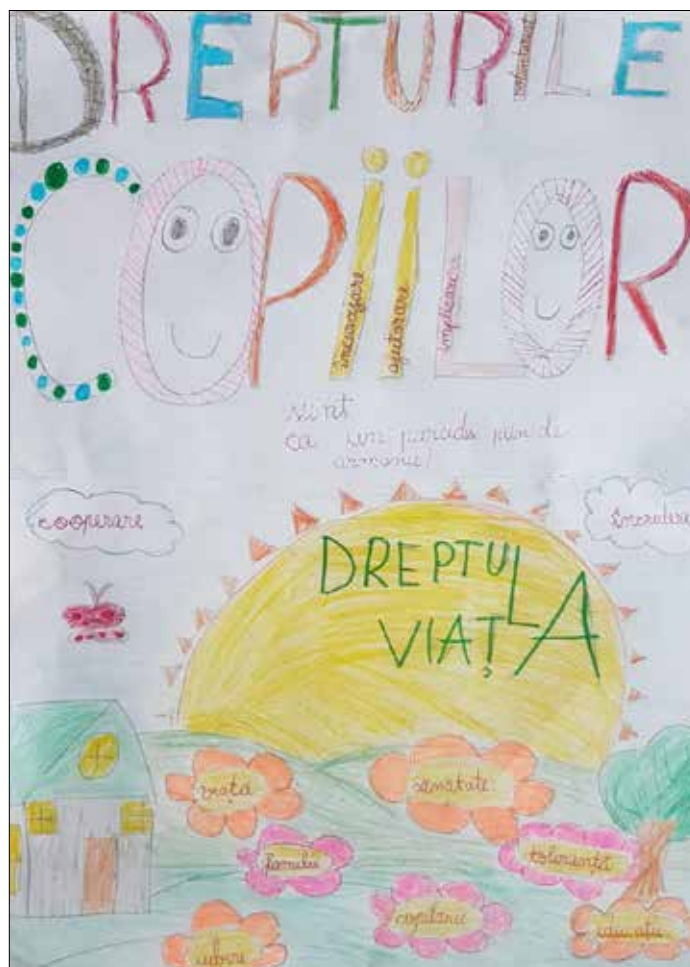
Denisa Tcaciuc, 10 ani

Petrișor Toma, 10 ani

Alexandra Venin, 10 ani

Lorena Bogătan, 8 ani

Izabela Bunghiu, 8 ani

Ana Maria Chioșeana, 8 ani

Zina Corici, 8 ani

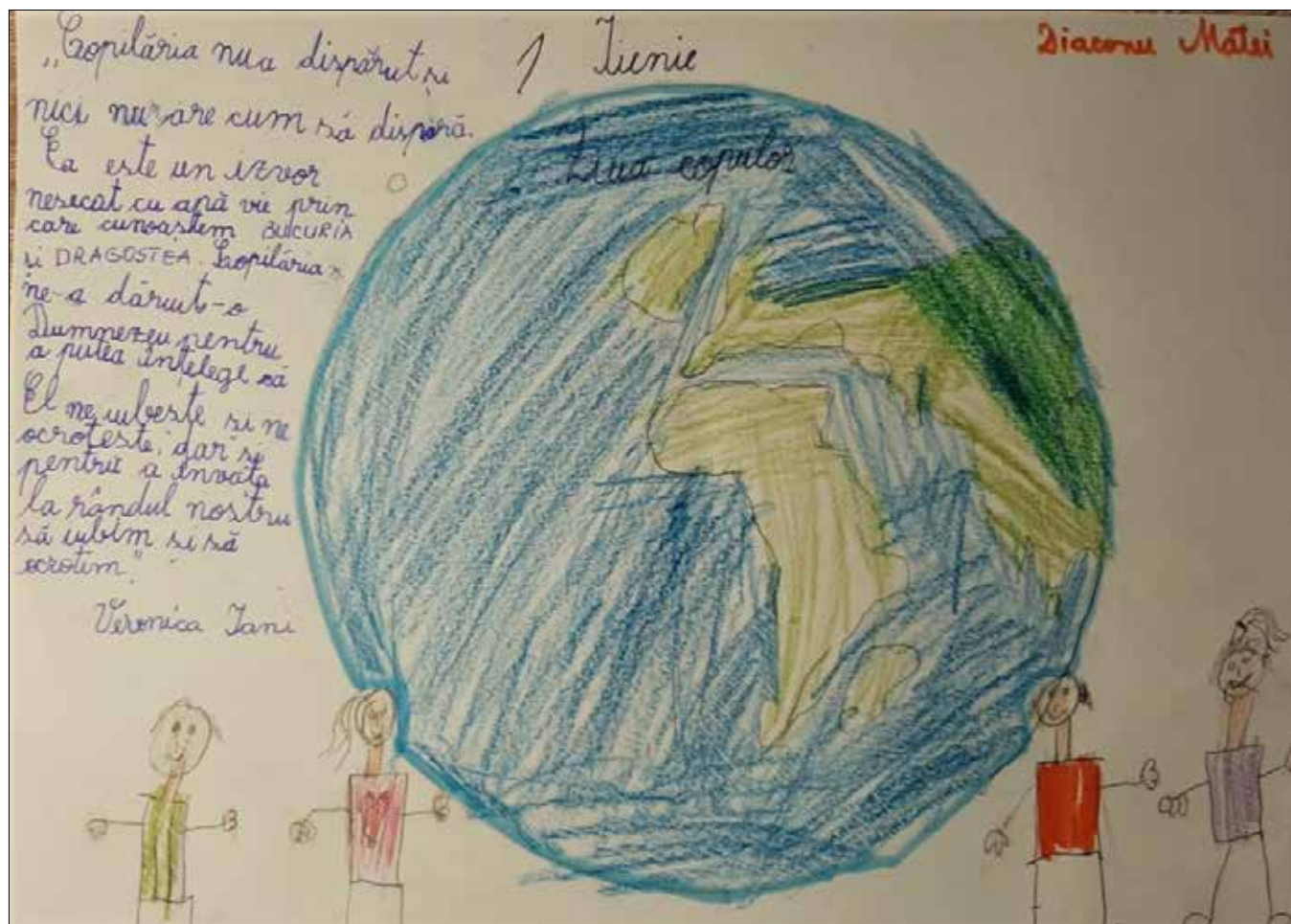
Răzvan Costache, 9 ani

Bianca Cotoră, 8 ani

Matei Diaconu, clasa a II-a, înv. Magelona Socea, Școala Borlești-Neamț

Dorian Dregnici, 8 ani

Sofia Dragomir, 9 ani, Izvorul neseat al copilăriei

Maria Filip, 9 ani

Anton Goiță, 8 ani

Eliza Irimia, 8 ani

Rareș Loloiu, 9 ani

Silviu Lungu, 8 ani

Mihaela Marinescu, 8 ani

Ioana Mărginean, 8 ani

Catinca Medeşan, 8 ani

Ana Maria Mihalache, 8 ani

Ana Maria Mihalache, 8 ani

Ecaterina Mihăilescu, 10 ani

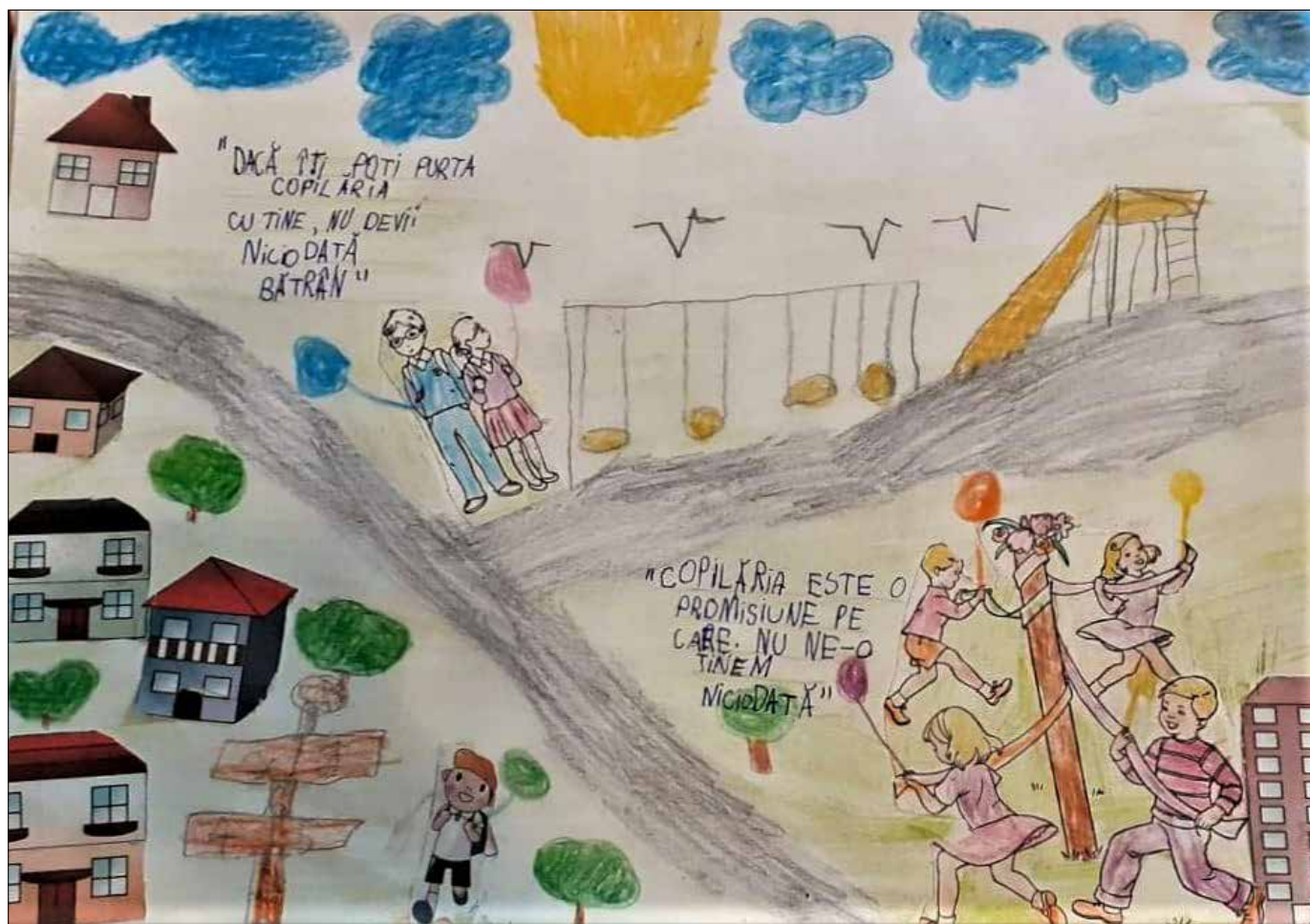
Anastasia Miron, 8 ani

Miruna Mitroi, 9 ani

Sebastian Mocanu, 8 ani

Sebastian Mocanu, 8 ani

Diana Moga, 8 ani

Antonia Muth, 8 ani

Daria Neagoe, 9 ani

Denis Nemeș, 8 ani

Flavius Nemeș, 9 ani

Ștefan Nemeș, 8 ani

Radu Nica, 8 ani

Radu Nica, 8 ani

Amelia Nicula, 8 ani

David Olteanu, clasa a II-a, înv. Magelona Socea, Școala Borlești-Neamț

Eliza Olteanu, 9 ani

Natalia Pagu, 9 ani

Natalia Pagu, 9 ani

Natalia Pagu, 9 ani

Daria Paica, 9 ani

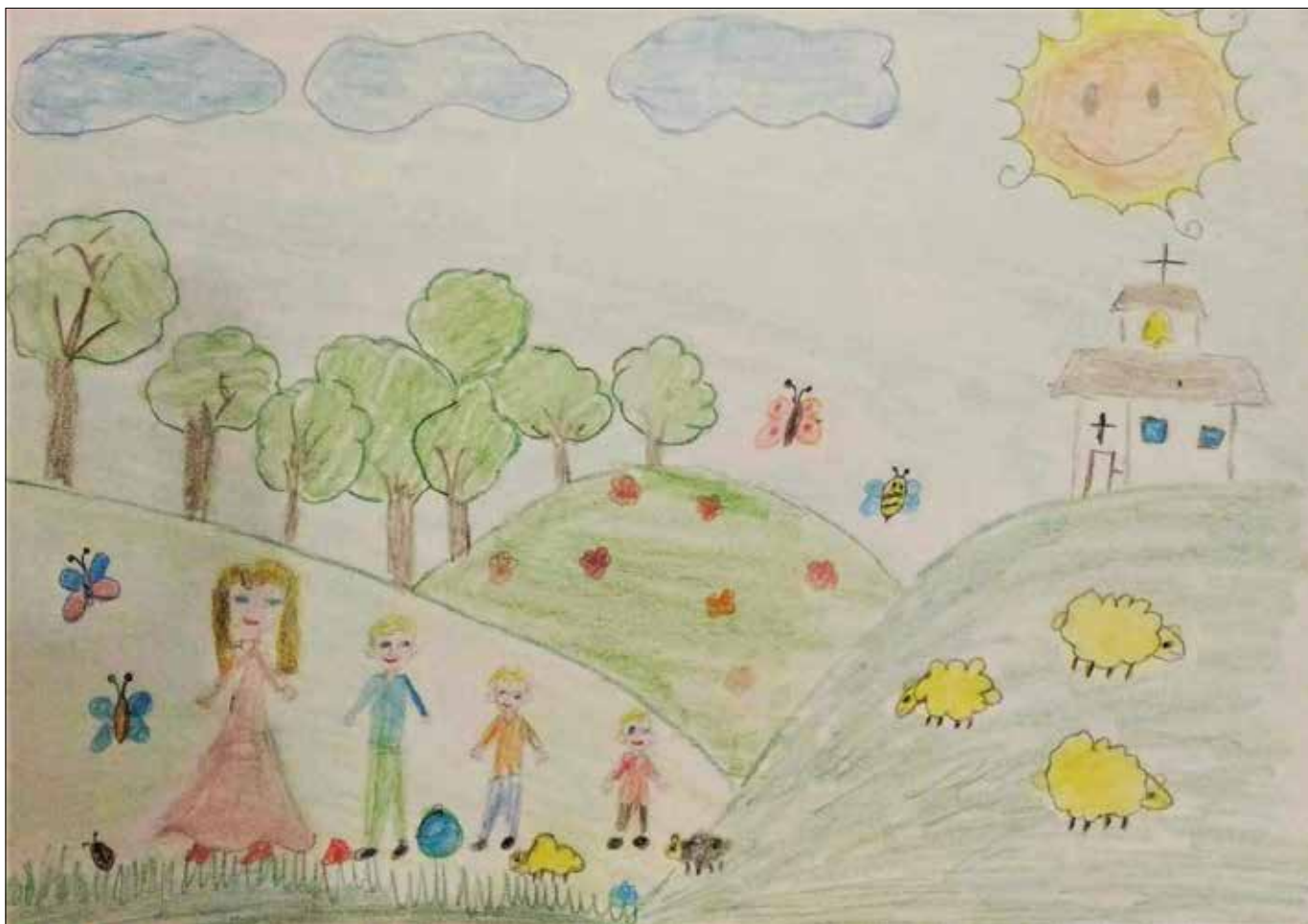

Răzvan Pascariu, clasa a II-a, înv. Magelona Socea, Școala Gimnazială Borlești

Adriana Poetșlea, 8 ani

Darius Popa, 8 ani

Alexandra Potor, 8 ani

Ana Maria Potor, 8 ani

Daniel Purcaru, 8 ani

Mihai Rădiță, 9 ani

Daria Roman, 8 ani

Emilia Stanca, 9 ani

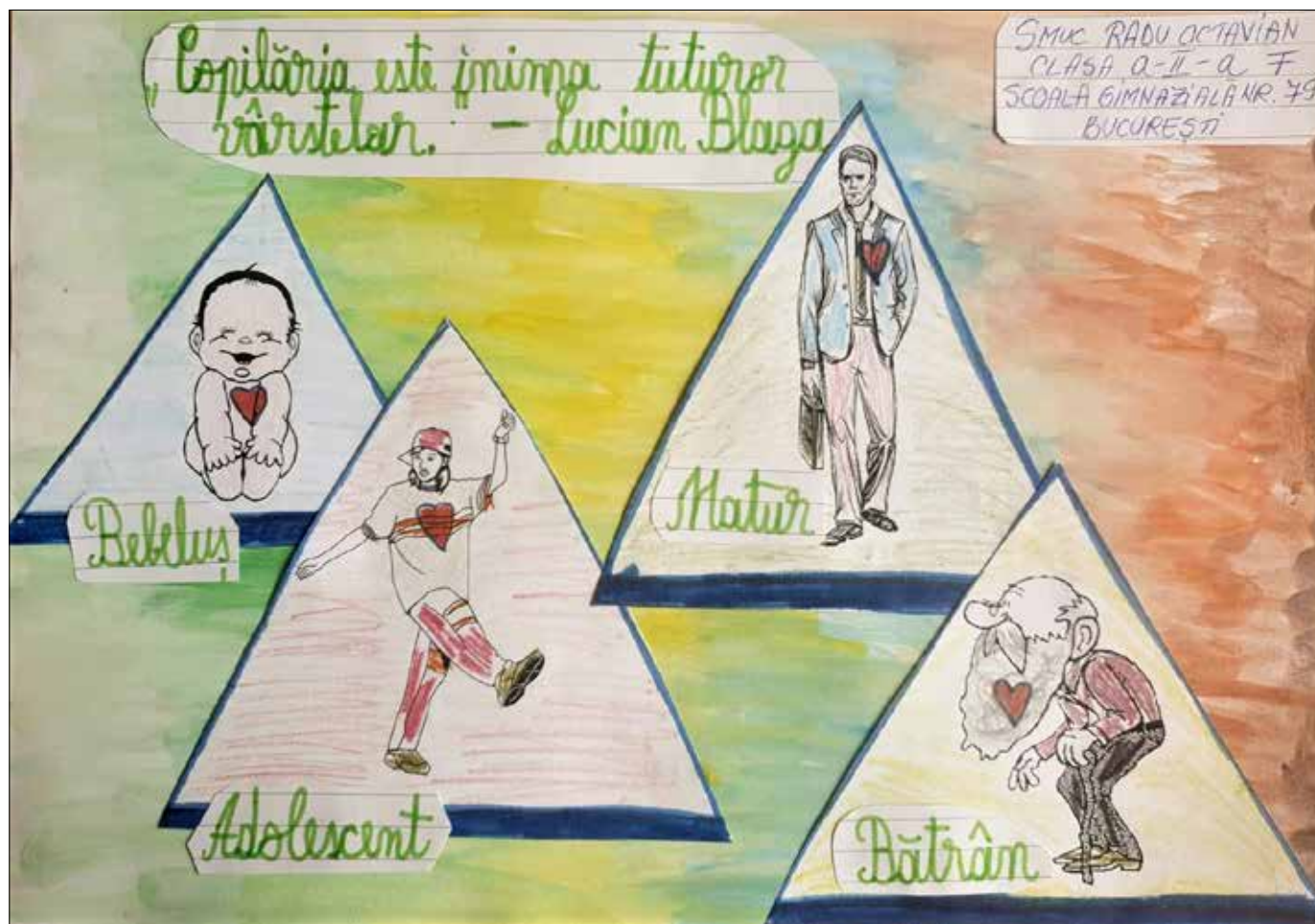

Sofia Elena Sârbu, 10 ani

Radu Smuc, 9 ani

Anamaria Sologon, 8 ani

Alexia Stanciu, 9 ani

Maria Suman, 9 ani

Ioana Șandru, 8 ani

Amalia Lorena Șerban, 8 ani

Dragoș Tudoran, 7-10, clasa a II-a, înv. Magelona Socea, Școala Gimnazială Borlești

Ioana Vasile, 8 ani

Andreea Vasilescu, 9 ani

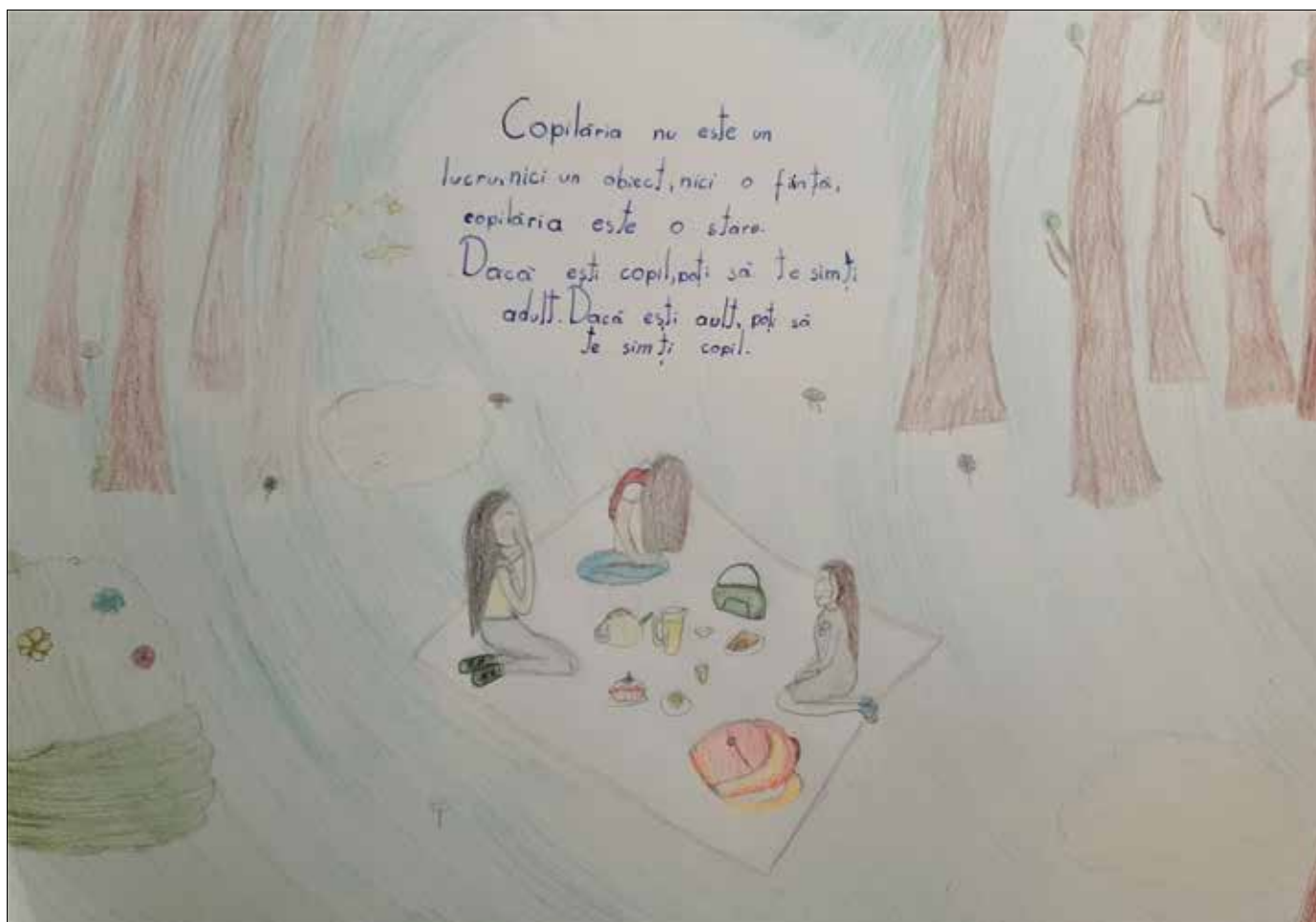
Ioan Venter, 8 ani

Maria Elena Vlad, clasa a II-a, înv. Lucica Ivan, Școala Gimnazială „Academician Marin Voiculescu”, Giurgiu

Ruxandra Vlădescu, 9 ani

Lucrare câștigătoare la secțiunea ARTE PLASTICE, 11-12 ANI

Maria Simion, 11 ani

Nicoleta Alexoae, 11 ani

Maria Birtolom, 11 ani

Alexandru Breahnă, 12 ani

Alexandra Busuioc, 11 ani

Miruna Croitoru, 11 ani

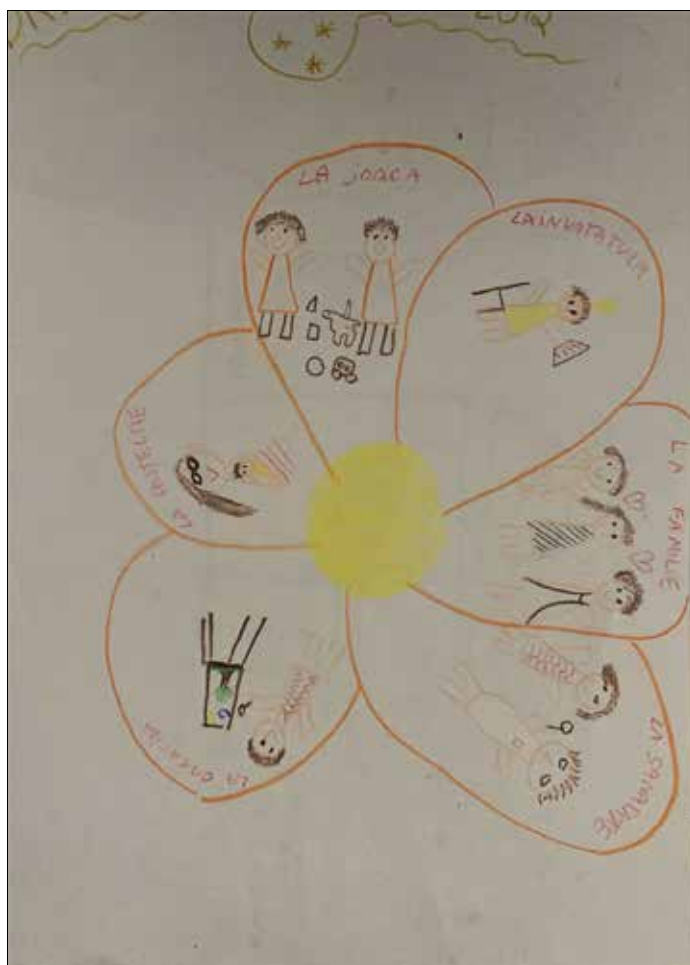
Alexia Cuțuhan, 11 ani

Iustin Dartu, 11 ani

Ștefan Lucas Toni Drelciuc-Săbăilă, 11 ani

Cristian Ianovici, 11 ani

Ana Maria Ietcu, 11 ani

Matei Ilieși, 11 ani

Silvica Macovei, 11 ani

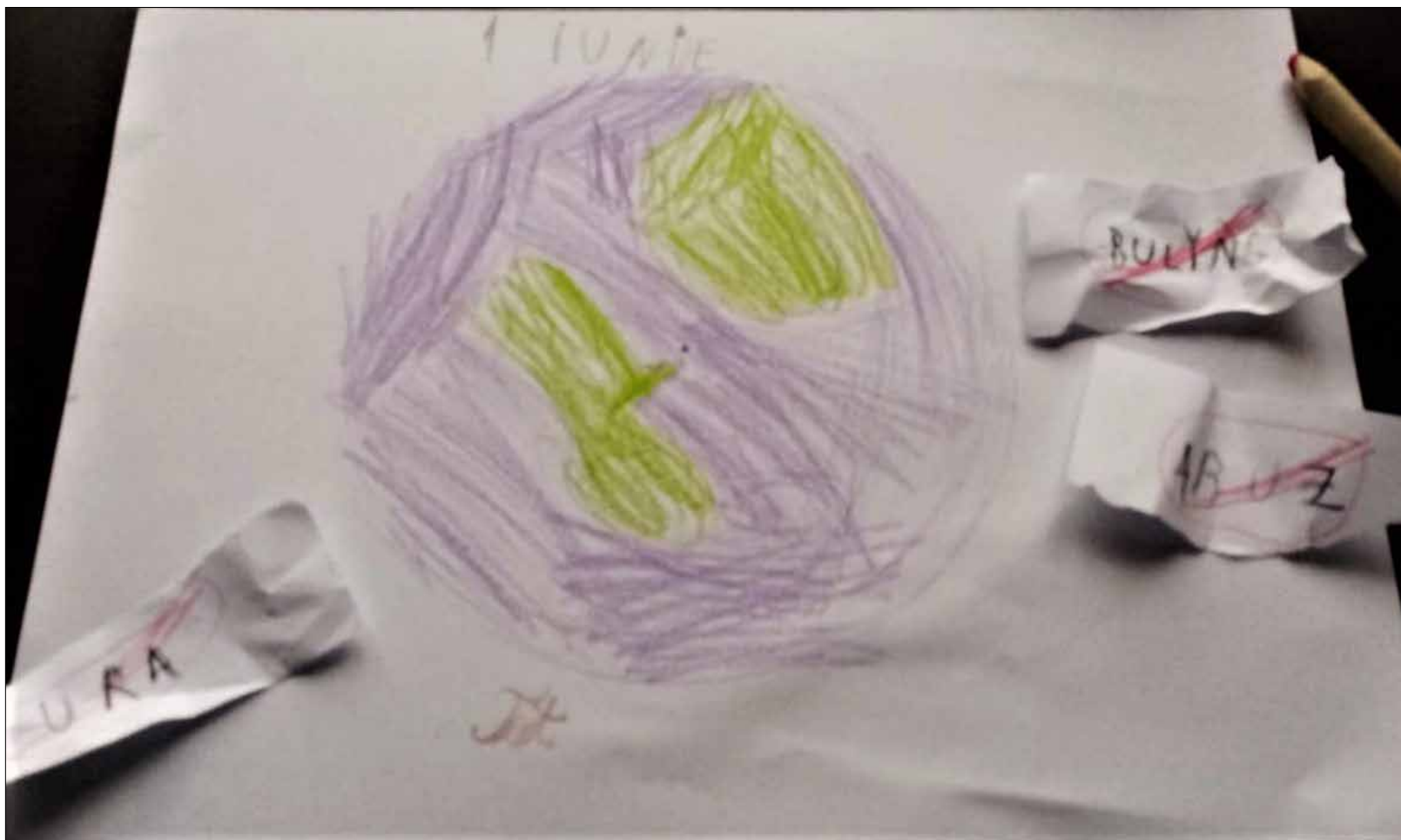
Marcu Flămându, 11 ani

Darian Oanea, 11 ani

Octavian Onisei, 11 ani

Sofia Răgușitu, 11 ani

Sofia Răgușitu, 11 ani

Sofia Răgușitu, 11 ani

Premiul special la secțiunea LITERATURĂ

26 mai 2020

DRAGĂ NANCY,

Ți-ai pus vreodată întrebarea ce s-ar întâmpla dacă ar dispărea copilăria?

Ne-am naște adulți și am fi mult prea ocupați cu serviciul, cu actele și cu toate responsabilitățile.

Am fi la un birou, cu un șef ochelarist, care bea tot timpul cafea și care poartă mereu sacoul lui bej. Ne-am uita pe geam și am vedea soarele cum scaldă în raze pământul. Sau iarna, cum drumurile ca de cleștar ar fi pudrate cu fulgi argintii, dar noi nu am putea ieși afară. Am fi prea ocupați. Singura noastră pauză ar fi sălile de fitness, unde nici nu te distrezi cu adevărat.

Apoi am lua-o de la capăt: birou, sală de fitness, acasă. Ar trebui să facem asta zilnic.

La un moment dat, toată lumea s-ar plictisi de rutină.

Dacă am lucra în politică, ar fi și mai și. Nici n-am mai putea merge altundeva. Nici măcar să facem mișcare.

Ar fi oribil! Nici nu vreau să mă mai gândesc!

Noi suntem copii. Pe lângă copilărie mai avem și alte responsabilități, cum ar fi școala și temele. Avem timp pentru tot: joacă, socializare, teme sau diverse cursuri la care mai participăm.

Dacă – întâi – suntem copii și apoi adulți, nu avem ce regreta. Suntem împăcați cu gândul că întâi am copilărit, iar mai apoi am trecut la treburile de adulți.

Cel mai bine în a fi copil este JOACA.

Poți inventa diferite jocuri, cu cavaleri, cu prințese. Sau poți, pur și simplu, să-ți pui niște ghetе mari de-ale tatălui tău, să-ți iei o geantă, să-ți fixezi cu scotch o lanternă și să te prefaci că ești astronaut. Din lucruri simple, cu puțin ajutor de la imaginația ta, le poți transforma în ce vrei tu: rochii, accesorii, costume spațiale, coroane pentru regi și regine sau în orice altceva.

Vrei să-ți spun un secret despre adulți?

Ei bine, nu au imaginație.

Într-adevăr, sunt mai deștepți decât copiii, dar nu au o imaginație așa de bogată cum o avem noi. Ei sunt mult mai îngrijorați, mai ocupați decât noi.

Sincer, eu cred că suntem mult mai pricepuți în a lua decizii, deoarece noi nu ne grăbim. Facem lucrurile în ritmul nostru. Asta ne zic și profesorii: „Nu vă grăbiți!”. Dar adulții, cei care sunt profesori, spun asta elevilor, dar nu respectă ceea ce chiar ei zic.

Fiind copii, am trecut și prin momente mai grele, de exemplu, am luat o notă mai mică sau am căzut și ne-am lovit. Adulții spun să trecem peste chichițele acestea. Trece timpul, noi le uităm. Atunci când vom fi adulți, probabil că ne vom aminti cu drag de ele.

După părerea mea, copilăria este o binecuvântare de la Dumnezeu.

Cât suntem copii, este bine să ne bucurăm de fiecare clipă, fie una bună, fie una mai puțin bună. Să savurăm fiecare moment, ca pe o înghețată delicioasă de vanilie.

Când ești copil, poți face TOT ce vrei. Poți să te joci sau să te întâlnești cu prietenii, mai puțin să faci lucruri periculoase. Ori ești adult, ori ești copil, tot ai niște responsabilități.

Singura părere de rău este că a noastră copilărie se va termina repede. După câțiva ani începi să fii un adolescent, apoi un adolescent spre adult, iar apoi adult.

Copilăria trece repede, dar să ne bucurăm de ea, că pe restul le va aranja bunul Dumnezeu.

Bine că există pe lumea asta copilăria!

Dacă mă întrebi pe mine, copilăria este un lucru minunat de care toți ar trebui să ne bucurăm.

Mă bucur că am putut să-ți spun toate acestea!

Cu mult drag,
MIRUNA

MIRUNA DUȘA, 10 ANI

Lucrare câștigătoare la secțiunea LITERATURĂ, 7-9 ANI

2004.2020
București

Dragă Bia,

Am visat ceva tare trist: copilăria n-a ajuns într-o
ceală neagră și nu s-a mai auzit de ea. Dar acum trebuie să
recuperăm dintr-un. Mă iubărește mai bine în plămâni și
mă întorc în via.

Lumea fără copilărie este foarte tristă și fără imaginație.
Dacă ar putea să se facă, ar aduce-o înapoi. Eu ar
ar veni o pînăta uriașă plină cu dulciori, jucării și lucruri.
Copiii ar sta împreună, n-ar juca, ar abage flori și ar
face picnic. Ar fi liberi și n-ar țineți în cărbă.

Dacă n-ar întâmpla toate astea, lumea ar fi din nou
normală. Dar o lume fără copilărie nu este normală.
Eu să fac Dumnezeu să aduc înapoi copilăria?
Mi-am amintit cât de lumă mă sunt când mamă ne
canta povesti, cum stam noi în pat, culbărîți unii
lângă alții, ațînd și ascultând.

În ziua, eu, mi-am dat seama de să fac pentru
ca recupera copilăria! Am să întorc o povestă! Dar
pînă să nu vad în jurul meu mică cară, imi
imaginez o povestă și încep să o spun tare, în moart
alut asta, este suficient, nari soarek strălucitor și
jucării. Din flor apar copiii care sînt luminoși.

Am reușit! Am salvat copilăria!
M-am simțit fericită. Apoi mi-am scris
tu scrisoarea aceasta.

Eu lino că există copilăria!

Te îmbrățișez cu drag,

Nectaria.

NECTARIA ANDREESCU, 9 ANI

Lucrare câștigătoare la secțiunea LITERATURĂ, 7-9 ANI

București,
30 mai 2020

Dragi verișori, Marius și Victor,

Astăzi, de ziua mea, când am împlinit 8 ani, am aflat că în curând copilăria o să dispară. Această veste mă sperie!

Vă scriu ca să mă ajutați să o salvez. Mama și tata îmi povestesc foarte des despre perioada copilăriei lor, când copiii se jucau liberi în jurul blocurilor din București.

Astăzi, noi nu mai putem să facem acest lucru. Dacă vrem să ieșim cu bicicletele, rolele sau trotinetele, trebuie să ajungem în parc. Acest lucru nu este foarte ușor, deoarece parcul este departe, iar ca să ajungem acolo, trebuie să traversăm multe străzi.

Plimbări în jurul blocului nu putem face fără să ne punem viața în pericol. Sunt mașini peste tot. Trotuarele sunt murdare de la animalele de companie ale unor stăpâni care nu strâng după ele.

Trebuie să facem ceva pentru a salva copilăria copiilor de la oraș. Vă propun să facem o campanie de SALVARE A

COPIILĂRIEI! Să facem cunoscute jocurile în aer liber și să-i convingem pe prietenii noștri să renunțe la jocurile video de pe telefon și de calculator.

Să-i facem să iasă în natură.

Vă rog să îmi scrieți cum vă petreceți o zi în satul vostru. Câtă libertate aveți, ce jocuri jucați, ce aer curat aveți acolo și ce alimente sănătoase mâncați.

Dacă puteți, să îi rugați și pe Marin și Ștefi, vecinii voștri, să îmi scrie cum decurge o zi în ograda lor.

Eu voi face un rezumat pe care îl voi trimite la o ORGANIZAȚIE DE SALVARE A COPIILĂRIEI COPIILOR DE LA ORAȘ, care se ocupă cu organizarea de tabere și excursii școlare.

Cu drag și dor,
a voastră Ioana

IOANA VASILE, 8 ANI

Dragă Ștefan,

Am ajuns cu bine la munte, vremea e frumoasă și locul în care m-am cazat e minunat. M-am gândit mult la ce m-ai întrebat: Ce s-ar întâmpla dacă ar dispărea copilăria?

Copilăria e plăcută și fermecătoare, ne face mai târziu să ne amintim de bunătate, de zâmbete, de joacă, de bunici, de părinți sau de ziua de Crăciun.

Dacă ne-am naște maturi nu ne-am mai bucura părinții cu năzdrăvăniile și cu zâmbetele noastre.

Oricum, viața fără copilărie ar fi goală, pustie, iar noi ne-am transforma în niște roboți.

Așa că, dragă Ștefan, să ne bucurăm de ce avem.

Cu drag,
Edi

**EDUARD AGAPIE, CLASA A II-A,
înv. Magelona Socea, Școala Borlești-Neamț**

Draga mea prietenă, Ioana,

Te salut cu multă dragoste și vreau să împărtășesc cu tine marea bucurie pe care o trăiesc la gândul: „Ce bine e să fii copil!”

Dar să știi că uneori cu frică mă întreb: „Ce s-ar întâmpla dacă ar dispărea Copilăria?”

Dacă n-ar exista Copilăria, probabil am îmbătrâni mai repede, ar fi totul gri, ar lipsi bucuria, veselia și jucăriile. După ploaie nu ar mai apărea curcubeul. Cred că și soarele ar fi mai trist. Copacii nu ar mai înverzi...

Ioana, tu ce crezi că s-ar întâmpla dacă n-ar exista Copilăria?

Cu nerăbdare aștept răspunsul tău.

Cu drag,
Ilinca ta

ILINCA CAZIUC, 8 ANI

27 mai 2020

Dragă Radu,

Te-ai gândit vreodată cum ar fi dacă nu ar mai exista copilăria?

Ar fi foarte trist, pentru că ar trebui să facem tot ceea ce fac adulții: să mergem la serviciu, la cumpărături; să facem curat și să avem grijă de copii.

Nu am mai putea să ne jucăm aproape toată ziua, nici să ne alergăm în curtea școlii, nici să ne petrecem timpul cu colegii de clasă și cu doamna învățătoare.

Copilăria este cea mai frumoasă perioadă din viața unui om.

Grijile sunt puține, părinții și bunicii ne răsfăță, iar noi ne bucurăm zi de zi.

Iubesc copilăria!

Lucas Chiriac

30 mai 2020

Dragă Necta,

Știi că, în curând, va fi ziua copilului!

Abia aștept. Ce bine că există copii și copilărie!

Lumea copiilor este minunată! O lume plină de bucurii și de dulciuri.

Dacă nu ar exista copilăria, nu ar exista nici amintirile, nici veselia și nici năzdrăvaniile.

Pentru mine copilăria înseamnă să te distrezi, să te simți în largul tău și să faci ce te taie capul.

Dacă dispare copilăria, dispar și jocurile, iar noi ne transformăm dintr-odată în adulți.

Dar ce bine că noi suntem încă mici și avem tot timpul din lume pentru a ne copilări!

Aștept cu nerăbdare să ne întâlnim!

Cu drag,
Bia

BIANCA COVERGA, 9 ANI

30.05.2020

Dragă Elsa,

Eu sper să nu dispară Copilăria,
deoarece nu pot să mai fiu atât de
fericită, cum sunt acum, fără păpu-
șile mele.

Dragă Elsa, eu te iubesc foarte mult
am multe păpuși cu tine, rochiță, coronită
și baghetă ca tine. Mi-aș dori să am puterile
tale și cu bagheta ta să fac Copilăria
vesnică.

Cu multă dragoste,
Mateia

Clasa I B

MATEIA CIOBANU, 7 ANI

Fantezie despre copilărie

OkSmon Smon: Cum ar fi dacă ar dispărea Copilăria?

Vassilis: Ce vrei să spui, Smon Smon?

Cu ochii sclipind de nedumerire băiețelul adaugă.

Vassilis: Copilăria e minunată! Îmi place așa. Am jucării, am creioane colorate, am cărțile mele și trotineta mea. Și ciocolata este delicioasă! Cum să dispară totul?!

Abia aștept să mă reîntorc la grădiniță, la toți prietenii mei.

Colegii mei îmi plac mult, iar pe doamna Mari o iubesc! Mi-e dor de grădiniță.

Dacă ar dispărea copilăria, aș face o magie „hocus-pocus preparatus”, să aduc înapoi tot.

Copilăria e magie! Ai înțeles?

OkSmon Smon: Da! Și dacă ar trebui să mai adaugi ceva la magia ta...

Vassilis: Și dacă nu aș reuși magia, m-ar ajuta marțienii să aducem copilăria înapoi.

Ei ar reuși sigur, sigur.

MATEI DICU, 7 ANI

Dragă Ruby,

Dacă n-ar fi copilăria, nu aş fi aflat de tine şi nu aş mai avea visuri frumoase.

Te iubesc mult. Am multe desene cu tine.

Mă gândesc foarte mult la tine. Mi-aş dori să devin ca tine, să fac ce vreau şi cum vreau. Ştiu că nu se poate, dar ar fi minunat să fiu curajoasă ca tine.

Fără copilărie nu aş mai avea atâta inspiraţie.

Copilăria este tot ce am şi vreau să mă bucur de ea cât mai pot.

Ruby, o să îmi fac singură dreptate, atunci când nimeni nu are încredere în mine sau când nu mă înţelege nimeni.

Toate acestea le învăţ doar datorită copilăriei.

Cu iubire,
Roxana

ROXANA MARIA FILIP, 9 ANI

01.06.2020
Dragă Stefania,
Am promis de curând
o provocare: să mă gândesc
desce ce s-ar întâmpla
dacă nu ar fi copilăria?
M-am gândit să împărtășesc
aceste gânduri cu tine, pentru că tu
ești cea mai bună prietenă
a mea.
Dacă nu ar mai exista

am fi triste și nimic
nu ar avea niciun
sens.
Dar, să ne bucurăm
că o avem și să ne ză-
găm ca toți copiii și
adultii să se bucare de
copilărie, să o încurajeze
și să o protejeze.
Copilăria e un dar
de la Dumnezeu și
sunt recumșătoare.

Sper că și tu!
Te îmbrățișez!
Ai ta prietenă copilă-
rească,
Ecaterina

ECATERINA GHIORGHIAN

COPILĂRIA (fragmente)

Ce bine că noi toți suntem copii,
Putem petrece, putem face năzdrăvăni,
Părinții ne lasă să facem vrașițe în casă,
Să trăim la maximum o frumoasă viață.
Chiar și atunci când vom fi la liceu,
Ne vom copilări
Și tot vom învăța și vom râde mereu.

COPILĂRIA înseamnă o viață frumoasă,
Când ne jucăm de-a cea mai bună bucătăreasă,
Când cerul este tot timpul albastru
Și nimic nu poate deveni un dezastru.
Copilăria va fi mereu a noastră,
Dar o împărțim cu dumneavoastră.

ALICE GHIUNEA, CLASA A II-A

25 mai 2020

Draga mea prietenă,

Stăteam și priveam prin unele cărți pe care le-am primit de la doamna învățătoare. Toate sunt colorate frumos și conțin rânduri despre copilăria noastră. Un gând mi-a venit pe ne-așteptate: Ce s-ar întâmpla dacă ar dispărea copilăria?

Nimic nu ar mai fi la fel.

Nu ar mai exista zâmbete, nu ar mai exista jocuri și clipe frumoase, nu ar mai exista bucuria de a trăi momentele fericite. Nu s-ar mai auzi râsete iarna pe uliță, cireșii nu ar mai face fructe așteptând ca noi, copiii, să le culegem, soarele nu ar mai zâmbi fără zâmbetele noastre, ale copiilor.

Nu ar mai exista viață, nici vise, fără copilăria noastră fericită.

Cu drag,
Eliza

ELIZA IROFTE, CLASA A II-A
înv. Magelona Socea, Școala Borlești-Neamț

29 mai 2020

Dragul meu prieten,

Acum câteva zile, m-ai întrebat: Ce s-ar întâmpla dacă ar dispărea copilăria?

Eu nu cred că o să dispară copilăria.

Dacă ar dispărea, toți oamenii ar fi triști.

Copilăria înseamnă IUBIRE, înseamnă toate momentele frumoase petrecute cu familia și cu prietenii dragi și, bineînțeles, trăsăturile amuzante pe care un copil le face singur sau împreună cu prietenii.

Dacă nu ne amuzăm și nu copilărim, vom fi oameni fără inimă. Tu ce crezi?

Cu drag,
Briana

BRIANA IVAN, 9 ANI

30 mai 2020

Dragă Miaunel,

Nu am mai vorbit de mult, am din ce în ce mai multe teme, iar mai toată ziua sunt ocupat!

Știi ce cred eu că s-ar întâmpla dacă ar dispărea copilăria?

Cred că ar dispărea și multe alte cuvinte, precum: copii, joacă, zâmbet și chiar multe altele. Nu ar fi urât?!

Ceea ce mă sperie și mai tare este că nici tu nu ai mai exista și nici lumea de basm, toți copiii ar fi ca părinții: plin de griji, supărați, nervoși și nu s-ar mai juca deloc.

Ar fi tare trist, nu-i așa?

Te îmbrățișez și abia aștept să mai vorbim.

Mihail

MIHAIL MITREA, 7 ANI

Gănești,
28 mai 2020

Dragul meu prieten,

Mi-ai adresat zilele trecute următoarea întrebare: „Ce s-ar întâmpla dacă ar dispărea copilăria?” Ei bine, să știi că, de atunci, m-am gândit zilnic la acest lucru și am încercat să răspund.

Eu cred că, dacă ar dispărea copilăria, toți oamenii ar fi foarte triști, soarele nu ar mai străluci pe cer, păsările nu ar mai cânta, curcubeul nu ar mai brăzda văzduhul, fluturii nu ar mai zburda pe câmpii, florile câmpului nu ar mai înflori, albinele nu ar mai zumzâi și pomii nu ar mai rodi.

Peste tot în lume ar domni răutatea, tristețea și ura, pentru că va lipsi COPILĂRIA, ceea ce oferă azi culoare, lumină, veselie, bunătate, frumusețe și dă viață tuturor lucrurilor care ne înconjoară.

Ajunge! Nu vreau să mă mai gândesc la acest lucru, deoarece este înfiorător.

Hai, deci, să încercăm să prețuim aceste momente magice, unice din viața noastră și să încercăm să luăm cu noi COPILĂRIA pe drumul vieții cât mai mult cu putință.

Sper că nu te-am speriat prea tare, dar, de azi înainte, eu sunt hotărât să prețuiesc fiecare moment din Copilăria mea.

Voi încerca să o iau cu mine peste tot și să o păstrez ca pe un dar divin.

„La mulți ani, COPILĂRIE!”

Cu prietenie,
Flavius

FLAVIUS NEMEȘ, 9 ANI

29 mai 2020

Dragă Efrem,

Azi dimineață m-am trezit din nou obosită, căci aseară am lucrat până târziu. M-am urcat apoi în mașină, după ce m-am chinuit 20 de minute să-mi calc fusta, și am plecat spre serviciu. Pe drum, pentru că mă grăbeam, m-am rujat pe toată fața, am făcut pană, pentru că am intrat într-un canal fără capac.

Când am ajuns, în sfârșit, la serviciu, în parcare, un câine mi-a furat geanta din mână și mi-a rupt portofelul. A plouat cu bani. Șeful m-a certat foarte tare, că am întârziat.

Ei, ce zici despre ce zi am avut?

Deodată, m-a strigat mama. Mi-am dat seama că totul a fost un vis.

Un vis în care îmi pierdusem copilăria.

VIAȚA E TRISTĂ FĂRĂ COPILĂRIE!

Cu drag,
Natalia

NATALIA PAGU, 9 ANI

28.05.2020

Ce s-ar întâmpla
dacă ar dispărea copilăria.

Dacă ar dispărea copilăria
n-am mai avea șansa de
a cunoaște cel mai minunat
eveniment al vieții.

Fără copilărie n-ar mai fi
jocuri zburdalnice, cântece voioase,
râsete zglobii, bucurie
nemărginită, puritate, gingașe
frumusețe, iubire, sinceritate.

Lumea lipsită de copilărie ar
fi tristă, plictisitoare, săracă,

-1-

lipsită de culoare, imaginație,
de lumea fantastică a
poveștilor și a basmelor,
de speranțe și vise mii.

Dragi adulți, să nu uitați
că ați fost și voi copii și că
mai păstrați încă vie
copilăria în sufletul vostru,
deoarece copilăria nu moare
niciodată. Copilăria este veșnică
că ca și Dumnezeu care ne
iubește prin chemarea La:

"Lăsați copiii să vină la Mine
și nu-i opriți, căci unora sa
acestia este împărăția lui

-2-

Dumnezeu."

Așadar, lumea fără copilărie
ar fi lipsită de împărăția lui
Dumnezeu.

Trofin Georgiana, Nectarica,
8 ani, clasa IA, Iași.

GEORGIANA TROFIN, 8 ANI

30 mai 2020

Dragi părinți,

Vă mulțumesc pentru copilăria minunată pe care mi-o oferiți.

Dacă nu ar mai exista copilăria, nu ar mai fi bucurie în sufletul părinților și al bunicilor.

Copilăria este ca o floare, de aceea trebuie să ai grijă de ea cât face parte din viața ta. Fără copilărie, nu ar mai fi jucării, povești cu supereroi și prințese. Casele nu ar mai fi umplute de râsetele, de veselia și de bucuria copiilor.

Din păcate, există copii fără copilărie, care nu primesc daruri și nu au jucării.

Moș Nicolae și Moș Crăciun nu vin din cauza sărăciei și a lipsei banilor.

Fețele acelor copii sunt tot timpul triste și, în loc să se joace, să zburde plini de bucurie, ei își ajută părinții la treburile casnice.

Dragii mei părinți dragi, vreau să petrec cât mai mult timp cu voi și să ne bucurăm de fiecare clipă trăită împreună, deoarece copilăria nu este veșnică.

Cu drag, a voastră fiică,
Andreea

ANDREEA VASILESCU, 9 ANI

29 mai 2020

Dragă Otilia,

Noaptea trecută am avut un coșmar oribil, am visat că a dispărut copilăria. În acea noapte nu am mai putut dormi și m-am gândit numai la asta.

Otilia, te gândești ce urâtă ar fi o lume fără copilărie? Doamne, nici nu vreau să-mi închipui!

Într-o lume fără copilărie nimănui nu ar putea zâmbi, nu s-ar mai putea să simțim bucuria cu adevărat, ar fi foarte trist.

Copilăria înseamnă momente de bucurie, în care faci atâtea lucruri frumoase: te joci cu prietenii, faci năzbății nu prea mari, să nu te pedesească părinții, te dai în lozongă, alergi neîngherit, dormi cât vrei (când nu ai școală)

și te bucuri de naștățul bunilor, care nu uită niciodată să-ți ofere dulciuri.

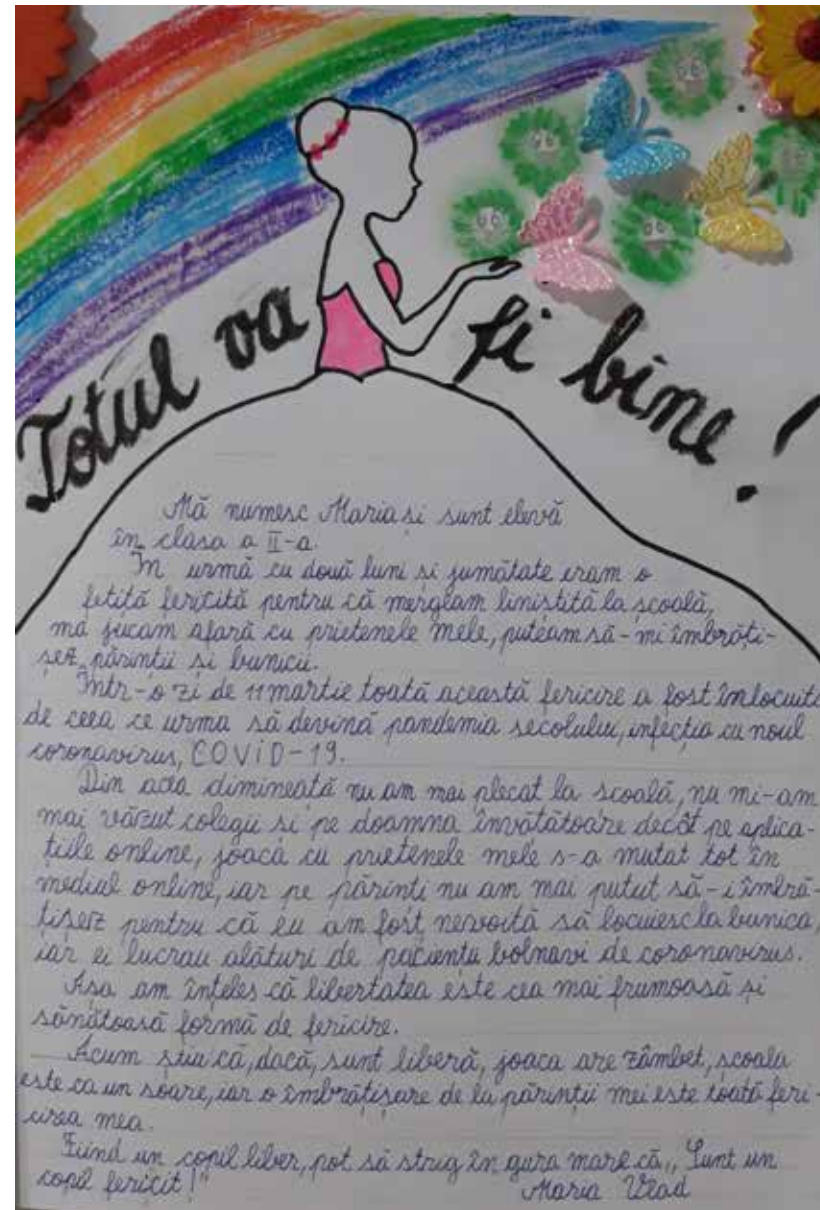
Ce bine că a fost doar un vis, Otilia! Ne putem bucura din plin de copilărie!

Cu drag, Adriana

ADRIANA VLAȘIN, 9 ANI

MARIA VLAD, CLASA A II-A

Ce s-ar intampla daca ar dispărea copilăria?

Draga David,

Ce mai faci tu, David? Eu sunt foarte trist și am o întrebare pentru tine:

Ce s-ar intampla daca ar dispărea copilăria?

Parerea mea este, dacă ar dispărea copilăria ar dispărea: copiii, distracția, zilele de școală, școala, oamenii. N-ar mai fi nimic frumos .

Chiar ar dispărea Planeta!!!

Acum aștept parerea ta .

PS: AS DORI SA FIE CAT MAI INTERESANT SI INCURAJATOR.

**NOI COPIII ADUCEM ZAMBETUL PE FATA OAMENILOR
AM CHIAR UN DESEN PENTRU ASTA:**

😊 = FATA UNUI OM CU UN COPIL

😞 = FATA UNUI OM FARA UN COPIL

TE PUP! 🤗

*Eu drag,
Darius*

DARIUS MARIN, 9 ANI

Lucrare câștigătoare la secțiunea LITERATURĂ, 10-12 ANI

Gura Humorului,
30 mai 2020

Dragă prietenă imaginară,

Mă numesc Mihăilescu Ecaterina Ioana și am 10 ani.

Întrucât 1 Iunie bate la ușă, m-am gândit cum ar fi să dispară copilăria.

Cred că, dacă iubita noastră copilărie nu ar mai fi, nici bucurie, nici credință în Dumnezeu n-ar mai exista.

Pentru mine, copilăria ar putea fi asemănată cu o Cetate. Cred că un nume potrivit ar fi Cetatea Copilăriei.

Aici totul este ca un paradis al fericirii, al bucuriei, al credinței și al bunătății. Acolo își au loc: Seninătatea, Nădejdea, Discernământul și Bunătatea.

În Cetatea Copilăriei nu există ceartă, supărare, observații și obraznicie. Aici copiii nu devin niciodată adulți (s-ar supăra tare mult dacă ar afla că vor deveni oameni mari). Copilăria de acolo este eternă și lipsită de orice griji. Pe scurt, este un rai al celor mici, iar acolo toți se simt în el ca în al nouălea cer.

Să știi și tu că am ajuns pe meleagurile Cetății Copilăriei și mi-am făcut mulți prieteni. Aceștia mi-au zis că în fiecare zi se joacă

și citesc. I-am întrebat dacă există telefoane, deoarece acestea sunt monștrii copilăriei. Acaparează mințile copiilor, le distrug atenția și le transformă imaginația în prizonierii propriei lor dorințe. Copiii au spus că, în această cetate, nu există telefoane. Învățătura este desprinsă doar din slovele cărților.

Mi-am dat seama că acolo copiii se respectă, se joacă frumos între ei, își împrumută cărțile și se îngrijesc unii de alții când se mai îmbolnăvesc. Antidotul constă în dragostea față de Domnul nostru Iisus Hristos, iar după aceea ei se vindecă, de parcă ar fi ca la început, ca și cum nu ar fi pățit nimic.

I-am întrebat care le este conducătorul, cel care îi învață să se poarte așa de politicos. Aceștia au zis că datorită Bunei Creșteri lucrurile din cetate decurg așa de bine.

Ei mi-au mărturisit că Cetatea Copilăriei nu poate fi văzută decât de cei mici.

Acum, draga mea prietenă imaginară, sper că vei veni în căutarea Cetății Copilăriei, unde te aștept cu multă căldură.

A ta prietenă,
Ecaterina Ioana

ECATERINA MIHĂILESCU, 10 ANI

Copilăria este bucuria

Copilăria este sentimentul cel mai de preț din viață. Cu toții am fost copii și am trecut prin momente bune, dar și prin momente rele.

Toți am făcut vreo năzdrăvănie, toți am spart câte un geam, toți ne-am bătut cu apă.

Cu anii copilărie nu o să ne mai întâlnim niciodată, ei și pleacă ca pasărea cerului.

La o anumită vârstă, regretăm tot ceea ce nu am făcut cât am fost copii.

Copilăria are un efect mirific în viața fiecăruia, deoarece din copilărie aflăm multe lucruri, învățăm tot ceea ce mai târziu ne este util, din copilărie dobândim cei șapte ani de acasă.

Copilăria nu are niciun farmec fără zgârieturi sau fără julturile din genunchi.

Cu toți suntem copii și ne considerăm copii atâta timp cât avem părinții lângă noi. Copilăria înseamnă statul afară de dimineață până seara, statul cu prietenii, jocurile specifice vârstei, cum ar fi: pititea, șotronul, coarda, elasticul.

Jocurile copilăriei sunt fabuloase. Iar furatul de mere și de cireșe e de neuitat.

Cu toții am da orice să reîntoarcem anii copilăriei și măcar să retrăim un moment din acele clipe mirifice.

Copilăria este un dar de la Dumnezeu.

MARIA BATCU, 10 ANI

Ce s-ar întâmpla dacă n-ar fi copilăria?

Dacă n-ar fi copilăria... n-ar fi nimic.

Copilăria pentru mine e totul, fără ea toată lumea ar fi nefericită, nu am avea amintirile minunate cu oamenii care ne sunt dragi nouă. Fără aceste aduceri-aminte, eu nu aş fi eu.

Aş fi o persoană care nu ar zâmbi şi aş fi nemulţumită de tot ce văd în jur.

De aceea încerc să fiu fericită în fiecare moment din viaţa mea.

Copilăria ți-o dăruieşte Dumnezeu.

Copilăria e acel ceva care te face să zâmbeşti, chiar dacă, în copilărie, nu se întâmplă doar lucruri bune, chiar dacă mai greşeşti.

Nimic n-ar fi, dacă nu ar fi copilăria...

ANITA BELDI, 10 ANI

Dragă Anita,

Draga mea Anita, am o întrebare pentru tine: Cum ar fi dacă n-ar exista copilăria?

Eu cred că n-ar mai exista amintiri plăcute împreună cu cei dragi.

Ar fi o altă lume fără copilărie.

Eu am copilărit și mai copilăresc.

În această aventură a copilăriei am greșit de multe ori, dar am învățat de la cei dragi și de la Dumnezeu să nu fac aceeași greșeală din nou și din nou.

Fără copilărie, aș fi o altă persoană. Una tristă, niciodată bucuroasă.

Cum vezi tu copilăria?

Cu drag,
Ingrid

INGRID DOROTAN, 10 ANI

Copilăria – izvor nesecat de bucurie și dragoste

Ziua era pe sfârșite. Razele asfințitului dansau jucăuș pe pletele albe ale bunicului ce devenea o ființă desprinsă din basme. Se uita gânditor la crestele munților, adumbrite acum de liniștea caldă a înserării. Și bunicul începu povestirea...

Mi-aduc aminte ca printr-un vis suav și liniștit de primăvară. Casa părintească ce a adăpostit mereu bucuria caldă a copilăriei mele. Un tărâm al dragostei poposea acolo unde iubirea și dăruirea părinților își făceau loc...

Poteca prăfuită pe care alergam inundat de bucurie a rămas aceeași. Doar amintirile acesteia coborâte din cer aruncau când și când priviri peste sat. Șopotul pârâului primăvăratec aducea armonia clipelor de soare din câte o după-amiază însorită, când pătrundeam încet în pădurea bătrână de la poalele dealului. Soarele ne privea cu dragoste, aruncându-și melancolia anilor pe drumul șerpuit al desișului.

Iar valorile și credința au ținut flacăra sufletului aprinsă în inimile fiecăruia. Dragostea pentru frumos ni s-a transmis de mici, ca să rodească la timpul potrivit. Dragostea pentru neamul nostru s-a întipărit ca o pecete nestrucată în sufletul meu. Îi mulțumeam în gând lui Dumnezeu că m-am născut în această țară, pentru a înțelege ușor măreția și frumusețea lucrărilor Sale.

O oază de liniște se lăsa atunci când adormeam cu toții în poala mamei, mângâiați de povestirile pe care ni le spunea, în serile frumoase de mai. Luna domnea ca o regină peste anii ce au adus vieții mele înțelesul cel dulce și tainic al lucrurilor. Dragostea și răbdarea cu care părinții ne învăluiau mă uimea de fiecare dată. Apreciam gestul lor ca o binecuvântare trimisă de la Dumnezeu prin ei, pentru mine.

Trandafirii, liliacul înflorit la poarta casei și toată natura aduceau buna mireasmă a anilor ce în fuga lor au lăsat peste noi virtuțile transmise din neam în neam, ca o făgăduială trimisă din cer pentru înflorirea neamului...

Iar tu, înțelegând nemărginita dragoste a lui Dumnezeu pe care o trimite în fiecare zi a vieții tale, mulțumește-I mereu pentru copilăria pe care o dă fiecărui copil în parte, așa cum răspândește un trandafir minunatul său parfum asupra întregii lumi...

ANA IORDAN, 12 ANI

25 mai 2020

Dragă Ioana,

Îți doresc să fii voioasă, iar îngerul tău păzitor să te apere!

La această întrebare: „Ce s-ar întâmpla dacă ar dispărea copilăria?” știi ce răspund eu? Dacă ar dispărea copilăria, eu aș aduce-o înapoi ajutată de tine și de imaginația noastră.

Copilăria este darul cel mai frumos pe care l-am primit de la Doamne-Doamne! Oare chiar ar putea dispărea copilăria? Ar fi un lucru straniu!

Dacă s-ar întâmpla asta, ar dispărea chiar și jocurile, chiar și familia, chiar și prietenii!

Cum ar fi să uit călătoriile cu bunicii mei, joaca cu frații mei mai mici și chiar cum desenăm împreună?!

Îți voi da o sugestie: în fiecare zi să scrii într-un jurnal ce ai făcut în acea zi sau cum te-ai simțit. Așa, nu vei putea uita niciodată momentele prețioase pe care le-ai făcut din fragedă copilărie.

Pe măsură ce voi deveni adult, o să îl rog pe îngerul meu păzitor să îmi păstreze copilăria în suflet, pentru că așa voi avea visele cele mai colorate și mai frumoase!

Cu iubire, prietena ta,
Natalia

NATALIA MĂCRIȘ, 10 ANI

Dragul meu prieten,

„Ce s-ar întâmpla dacă ar dispărea copilăria?”

Ca să fiu sinceră, această întrebare m-a șocat puțin. Nu credeam că există răspuns. Sau poate există? Pentru început, m-am gândit: ce este copilăria?

Copilăria: timpul primilor ani de viață ai omului până în adolescență.

Asta este definiția din dicționar, nu? Dar eu cred că răspunsul e altul.

Copilăria este lumea fantezistă în care locuiesc copiii cât sunt mici. Acolo imposibilul devine posibil. Cu ajutorul ei facem primii pași în viață. Pentru fiecare copil este altfel și se schimbă odată cu trecerea timpului.

La un moment dat, unii o uită de tot și copilăria, și faptul că au fost copii. Alții se maturizează și ei, dar scânteia copilăriei rămâne aprinsă în ei.

Dacă nu ar fi copilăria, ar fi ca și cum ne-am naște direct adulți (ca Baby Boss). Tot ce e atât de special la copii, curiozitatea, creativitatea și imaginația ar fi pierdute. Am trece prin viață fără acea sclipire de magie, cu senzația că suntem goi pe dinăuntru, că ne lipsește ceva. Am încerca să ne amintim CE ANUME, dar rezultatul va fi mereu acesta, nul.

De aceea, copilăria ne dăruiește cei mai frumoși ani din viață, pe care nu vreau să-i pierd niciodată.

Tu ce părere ai?

Cu prietenie,
Xenia

XENIA OCHIȘOR, 11 ANI

Dragă Dumnezeu,

Ce mai faci? Eu sunt Ana și chiar îmi doream să vorbesc cu tine pentru că am niște nelămuriri.

Astăzi am auzit la televizor o poveste foarte tristă despre un băiețel. El nu poate să se miște de când s-a născut. Bietul de el nu a putut nici măcar o dată să se joace fotbal cu prietenii lui, să picteze sau să ia pe cineva în brațe! Când am auzit despre el mi-am dat seama că sunt foarte norocoasă cu ceea ce am!

Într-un fel mă gândesc că el nu are copilărie. Un copil aleargă, scrie, se joacă și multe altele, dar el nu poate să facă nimic din toate acestea. Nu înțeleg de ce are aceste probleme! Te rog, explică-mi! Pur și simplu nu e drept! O persoană care nu a avut copilărie este ca un copac fără flori sau ca o pasăre fără aripi. În copilărie înveți să iubești, să fi fericit și bun! Copilăria este cea mai frumoasă parte a vieții. El de ce nu o are?

Te rog să îl ajuți pe acest băiețel și pe toți care au problemele lui, dar cât mai repede, ca să prindă și ei măcar puțin din copilărie! Gândește-te-te, acești copii se uită și ei pe geam și îi văd pe ceilalți distrându-se împreună. Îi aud râzând și țipând de bucurie că au câștigat la baschet sau la fotbal. Îi văd bucurându-se că i-au găsit pe ceilalți la v-ați ascunselea sau când se urcă încântați prin copaci. Dar, cel mai trist este că la final se îmbrățișează. Băiețelul acesta nu poate nici măcar să ia în brațe pe cineva! Asta chiar nu poate fi în nici un caz o copilărie!

Sau poate că băiatul se uită la televizor și îi vede pe ceilalți copii înotând în mare, construind castele de nisip și făcând călătorii pe munți. Pare atât de distractiv, mai ales dacă nu ai făcut asta niciodată în viața ta! Sincer, eu cred că așa ar trebui să fie o copilărie, însa el nu o are! Dacă nu îl ajuți mai repede nu va putea să joace și el un joc cu prietenii lui sau să își ia mama în brațe! Te rog, grăbește-te!

Acum, când mă gândesc că eu merg în toate parcurile de distracții și în foarte multe țări, iar acest copil nu poate nici măcar să se ridice din pat. Nu este corect! Dacă nu are copilărie, parcă îi lipsește ceva din el. Nu știu de ce are aceste probleme, dar sunt sigură că ești de acord cu mine că nu trebuie să le aibă.

Te rog să îi oferi ceea ce merită: o copilărie minunată și o viață frumoasă în continuare!

Îți mulțumesc mult,
Ana Stanciu

ANA STANCIU, 11 ANI

Dragă Ana,

Îți scrie un preot care a citit scrisoarea trimisă de tine lui Dumnezeu.

Întrebările tale sunt foarte importante. La ele, Dumnezeu îți va răspunde de multe ori, de-a lungul întregii tale vieți.

De ce de multe ori? Pentru că Dumnezeu ține cont de cum putem noi înțelege: nu totul deodată, ci pas cu pas, așa cum la școală se învață în fiecare an lucruri din ce în ce mai grele și mai importante.

Îți scriu câteva gânduri drept răspuns la întrebările tale. Sper să îți fie de folos!

De ce este bolnav un copil?

De ce băiețelul despre care scrii este atât de bolnav și de ce sunt și alți copii bolnavi nu este ușor de înțeles.

Noi știm că Dumnezeu vrea binele tuturor oamenilor și ne ajută pe toți. Ne-a creat să ne bucurăm că existăm, să ne bucurăm de El și de toți oamenii.

Atunci – de ce există astfel de situații atât de triste?

Dumnezeu ne-a creat, ca să ne bucurăm, dar nu ne obligă să facem binele care aduce bucuria. Dacă ne-ar obliga, ne-ar anula libertatea.

Știi și tu ce se spune adesea: că libertatea înseamnă „să faci ce vrei”.

De fapt, libertatea este darul lui Dumnezeu pentru a putea să-vârși cele mai bune lucruri pentru noi. Nu doar ce vrem.

Pe Dumnezeu Îl doare când alegem liberi răul, dar NU ne forțează să nu-l facem. Pentru că, atunci, ne-ar transforma în roboți. De aceea, nu Dumnezeu este responsabil că noi am ales liber să facem un rău, ci noi suntem responsabili de faptele noastre.

Și ce legătură este între libertate și boala unui copil? Am să îți explic, printr-o comparație.

Lumea seamănă cu o școală. Dumnezeu ne așază în lume așa cum părinții ne duc prima dată la școală. La școală mergem să ne pregătim pentru ca, atunci când vom fi mari, să putem să facem lucruri bune, să avem o familie frumoasă...

Tot așa, Dumnezeu ne așază în această lume pentru a crește sufletește, ca să putem apoi trăi veșnic în Împărăția Cerurilor.

Hai să ne gândim ce se întâmplă dacă la școală eu sparg un geam. În cioburi mă pot tăia eu, dar se poate tăia și un coleg. Apoi, prin geamul spart poate să intre frigul, dacă este iarnă. Iar un coleg poate să răcească. Sau, dacă e vară, poate să vină multă căldură și să i se facă rău cuiva. Vântul poate să aducă praf prin geamul spart. Poate să ne usture ochii și gâtul. Astfel, și eu, și colegii vom suferi. Eu sufăr pentru că am spart geamul, dar colegii suferă ca urmarea a faptei mele; fără să fi greșit ei cu ceva.

Așa s-a întâmplat și în lume. Părinții întregii omenirii, Adam și Eva, au făcut niște greșeli. Însă nu doar ei, ci fiecare om face și greșeli în viață.

Este ca și cum ar fi multe geamuri sparte în școală și, din această cauză, fiecare elev suferă un pic.

Să nu te întristezi și să nu te sperii: pe măsură ce vei crește, vei vedea fel de fel de greutăți în lume. DAR vei vedea și binele pe care Dumnezeu și oamenii îl fac celor care sunt în greutate.

Acum, o să vorbim **despre binele pe care îl putem face altora**.

Da, cred că deja ți-ai dat seama că, dacă nu spargi geamuri, va fi mai bine pentru toată lumea! Așa este.

Sau că geamurile sparte se pot repara, punând unele bune în locul lor! Exact asta trebuie să facem toată viața: să încercăm să nu facem ce este rău și să ne străduim să facem ce este bine. Așa, îi ajutam cel mai mult pe toți oamenii din lume.

Băiețelul pe care îl pomenești este, probabil, departe de tine: ai zis că l-ai văzut la televizor.

Dar poate o să afli că, aproape de tine, este un alt copil care are o problemă de sănătate mai mare: nu poate să meargă, ori să vadă, ori să audă și să vorbească. Ori poate stă multă vreme la spital și, când vine casă, nu poate să iasă la joacă.

Dar tu poți să faci multe pentru el!

Dacă el nu poate să înoate, poți să îi faci cadou un acvariu, se va bucura de mișcarea peștilor în apă.

Dacă nu poate să construiască un castel de nisip la mare, poți să mergi la el cu nisip sau cu Lego și să faci un castel de nisip sau din Lego lângă el. Se va bucura.

Dacă nu poate să călătorească prin munți, sună-l la telefon. Dă-i să vadă și să asculte ce vezi și ce auzi tu, când ești la munte. Adu-i o ramură sau o piatră frumoasă când te întorci.

Dacă el nu poate ajunge la o biserică unde tu ajungi, roagă-te pentru el și e ca și cum a fost și el acolo cu sufletul.

Dacă el nu poate să ia pe nimeni în brațe, tu poți să îl iei în brațe și – astfel – se va bucura. Dacă el nu poate să o ia nici pe mama lui în brațe, îmbrățișează-o tu pe mama lui și mulțumește-i că are grijă de el și se vor bucura amândoi.

Și așa poți să îl ajuți să simtă din minunatele bucurii ale copilăriei. Iar dacă te vei strădui să faci binele, când vei crește mare îl vei putea ajuta și atunci.

Îți mai spun două lucruri la care m-am gândit, citind scrisoarea ta.

Boala nu ne împiedică în mod obligatoriu să fim fericiți

Ana, noi nu ne dorim să fim bolnavi și nu dorim altora să fie bolnavi. Dar atunci când vine o boală, nu este obligatoriu ca aceasta să ne împiedice a fi fericiți.

Amintește-ți și unele lucruri bune care i s-au întâmplat unui coleg care a stat acasă, fiind bolnav.

De obicei, părinții au o grijă specială față de un copil bolnav. Învățătoarea și colegii îl sună și îi mai povestesc ce e la școală și ce s-a mai predat. Îi spun că se roagă pentru el, ca să se facă sănătos și să se reîntoarcă la școală cât mai repede. Acel copil se bucură, când vede atâtea semne de dragoste și de prietenie, de care poate înainte nu avea parte! El se va împrieteni și mai mult cu colegii, o va respecta și mai mult pe învățătoare, iar pe părinți îi va iubi mai mult. Iată cum ceva neplăcut poate fi folosit ca prilej de bine!

Te îndemn să citești o carte scrisă de Veronica Iani, cartea „Leo. O poveste despre prietenie”. Acolo vei vedea cum un copil bolnav poate fi fericit și îi poate ajuta pe cei din jur să fie fericiți. Vei afla și povestea adevărată a unui om care a suferit de mic de ceva grav, dar care a fost unul dintre cei mai fericiți oameni din lume: Sorin „Focuță” Constantin.

În plus, era foarte recunoscător pentru tot ce trăia.

De aceea, ține minte că oamenii care mulțumesc, care trăiesc cu dragoste și cu smerenie, sunt bucuroși în orice împrejurare și orice probleme ar avea!

Despre întrebările noastre pentru Dumnezeu

Ana, îți mulțumesc că mi-ai dat prilejul să scriu aceste rânduri și îți spun ceva: Dumnezeu se bucură când Îl întrebi. Să Îl întrebi mereu când ai nelămuriri și să fii atentă cum îți va răspunde, ca să pui în practică răspunsul.

Pentru a înțelege mai bine ce înseamnă să pui în practică răspunsul, o să folosim iar exemplul cu școala.

Să zicem că ești la ora de matematică. Doamna profesoară a predat ceva nou, iar tu nu ai înțeles tot ce a zis. Ridici mâna și pui întrebări. Aceasta îți răspunde. Înțelegi ceva mai mult, dar tot nu poți să spui că știi perfect despre ce este vorba. Se termină ora, se termină toate orele din acea zi și ajungi acasă.

Aici, ai două posibilități: să faci exerciții până reușești să înțelegi foarte bine ce s-a predat nou la oră; sau să nu faci, dar atunci rămâi doar cu ce ai priceput în clasă.

A doua zi, vei merge iar la școală. La ora de matematică, doamna profesoară va preda ceva nou. Ceva ce se bazează pe ce a predat înainte. Dacă tu ai învățat bine lecția anterioară, vei putea să înțelegi noua lecție.. Dar dacă nu ai învățat, îți va fi foarte greu să pricepi.

Așa este și cu ce ne învață Dumnezeu.

Doar dacă facem ceea ce știm sigur că e bine, că este de la Dumnezeu, vom putea să înțelegem și alte lucruri noi. Vom primi răspunsuri la întrebări la care nu ne gândisem până atunci.

Un sfânt pe nume Marcu Ascetul a spus așa: „Hristos este ascuns în poruncile Lui”. Asta înseamnă că, pe cât facem ce ne spune Domnul nostru Iisus Hristos, pe atât Îl cunoaștem mai bine, Îl înțelegem mai bine și conlucrăm cu El mai bine. Așa, întrebând și făcând, creștem din copii ai lui Dumnezeu, oameni ai lui Dumnezeu.

În finalul acestei lungi scrisori, îți amintesc de o parabolă pe care a spus-o Mântuitorul Iisus Hristos, care se aplică foarte bine când noi vedem că cineva are un necaz. Se numește *Parabola samarineanului milostiv*. Să o citești și să o discuți cu părinții, cu prietenii, cu doamna dirigintă, cu doamna profesoară de română și cu profesorul de religie.

Mulțumește lui Dumnezeu, părinților și celor din jur pentru cine ești. Ajută pe alții și fă binele pe care poți să îl faci.

Așa vei fi și tu fericită și vei aduce fericire aceluia băiețel despre care ai scris. Și lumii întregi, după puterea ta!

La mulți ani ție și tuturor copiilor!

Ce s-ar întâmpla dacă ar dispărea copilăria?

Am ajuns acasă după o zi grea de școală. Mi-am aruncat lucrurile pe jos și m-am trântit în pat. Voiam doar să dorm și să uit de toate temele pe care le aveam, dar nu puteam face asta. Dacă nu le terminam până mâine, învățătoarea urma să mă certe groaznic. M-am așezat la birou și am început să îmi scriu compunerea despre copilărie, dar, deodată, mi-a trecut prin minte niște întrebări: Ce este copilăria? Și ce s-ar întâmpla dacă ar dispărea?

Din ce îmi povestiseră bunicii, ei nu se bucuraseră foarte mult de copilăria lor, această etapă esențială a vieții unui om trecând prin multe schimbări. În timp ce mă gândeam la acest subiect, din dulap s-a auzit o căzătură puternică. M-am apropiat timid de acesta și, când am deschis ușile, m-a întâmpinat o față tâmpă, cu ochi mari și nas cârn. Era un elf ce părea derutat de la căzătură.

– Bună, eu sunt Bobi, se prezintă el. Mergeam înapoi în țara mea și m-am gandit să poposesc în dulapul tău.

Eram foarte uimit. „Un elf? Și tocmai în dulapul meu să se odihnească?”, îmi zic eu.

– B... Bu.... Bună! Eu sunt Ștefan, spun eu pentru a nu părea nepoliticos.

– Ți-am auzit fără să vreau întrebările! Sper să nu te superi, îmi răspunde mica vietate neobișnuită.

– Și știi răspunsul? Oh, m-ar ajuta mult răspunsul tău!

– Desigur, Ștefan. Copilăria este una din cele mai frumoase momente ale vieții. O „lume a miracolului și a magiei”, cum ar spune Eugen Ionescu, iar ea „se termina în momentul în care lucrurile încetează să mai fie uluitoare”.

De aceea, amintește-ți în fiecare zi să te joci cu jucăriile tale preferate, să pictezi pentru a-ți exprima emoția și să citești pentru a călători în sute de lumi și dimensiuni.

Fără copilărie, omenirea ar fi pierdută și oamenii nu ar ști cum să iubească din tot sufletul și nici cum să se bucure din lucrurile mici. Nu ar mai exista acea fărâmbă de inocență pe care o are fiecare dintre noi. Of, uite cum a trecut timpul! Acum trebuie să plec, dar să nu uiți niciodată ce ți-am spus astăzi. Prețuiește fiecare moment!!

Imediat ce a spus astea, elful a dispărut. Nu am apucat să îi mai zic nimic, dar a fost de ajuns pentru a înțelege cât de norocos sunt că sunt copil și că mă pot de bucura de misterele vieții în continuare.

ȘTEFAN MIHAI

